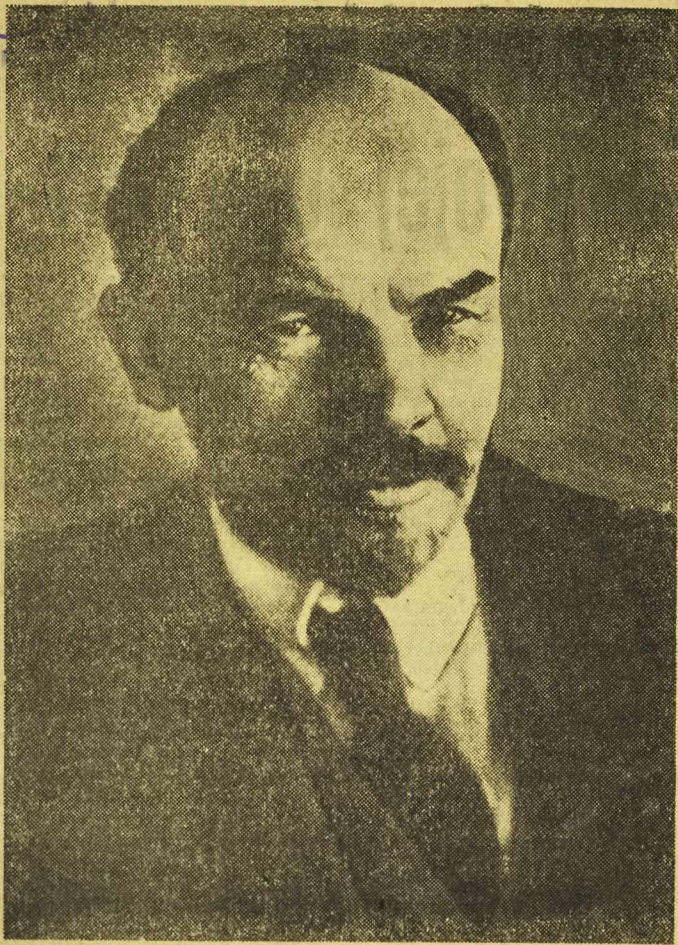
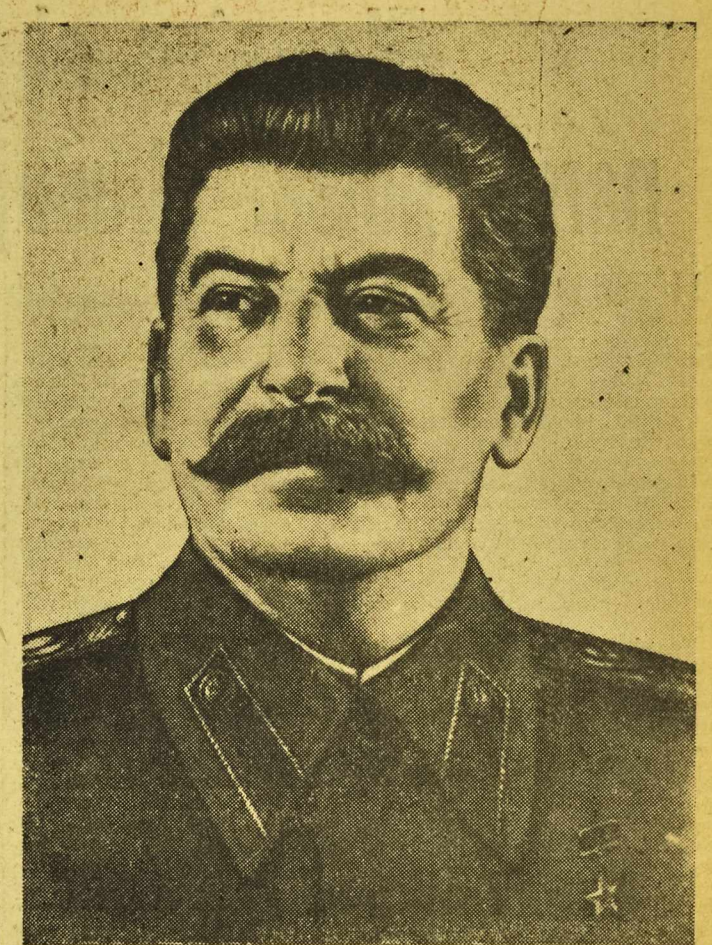

WIELKA BIBLIOTEKA
W 35-LECIE
1952

SŁOWO POLSKIE

Rok VII. Nr 268 (2068) Piątek, 7 listopada 1952 r. Uzas. 6 stron
Wydanie ABC Cena 15 groszy

W obecności
przewodniczącego KC PZPR
Prezydenta
BOLESŁAWA BIERUTA

odbyła się w Warszawie UROCZYSTA AKADEMIA w XXXV rocznicę

WIELKIEJ SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ

Depesze z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej

Do
Towarzysza N. M. Szwernika
Przewodniczącego Prezydium
Rady Najwyższej
Związków Socjalistycznych
Republik Radzieckich

Moskwa—Kremł.

W 35-tą rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej przesyłam Wam, towarzyszu Przewodniczący, najgorętsze pozdrowienia i życzenia od narodu polskiego i ode mnie osobiście dla narodów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i dla Was osobiście.

Obrazy XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego potwierdziły raz jeszcze całemu światu jak wielka i niezwykła jest potęga ideowa, polityczna i gospodarcza narodów radzieckich, które pod kierownictwem wielkiego Stalina budują komunizm i prowadzą walce w obronie pokoju, w obronie przyjaźni między narodami, w obronie prawa każdego narodu do niepodległości i swobodnego rozwoju.

Naród polski, zawdzięczający swą wolność Związkowi Radzieckiemu, stale umacniać będzie więzy serdecznej przyjaźni łączące go z bratnim narodem radzieckim. W Polsce Ludowej powszechna jest świadomość, że przyjaźń i współpraca między naszymi narodami jest rękojmią bezpieczeństwa i rozkwitu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Naród polski nie będzie szczędził sił, aby wnieść jak największy wkład do sprawy dalszego wzmacnienia światowego obozu pokoju i socjalizmu.

(—) Bolesław Bierut.

Do
Towarzysza Józefa Stalina
Przewodniczącego Rady
Ministrów
Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich

Moskwa—Kremł.

W DNIU 35-tej rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej proszę Was, towarzyszu Przewodniczący, w imieniu rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i moim własnym, o przyjęcie najgorętszych pozdrowień dla rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i dla Was osobiście.

Z historycznych zwycięstw narodów Związku Radzieckiego, budujących wspaniałych gmach komunizmu, naród polski czernie swój zapał i natchnienie do walki o pokój i socjalizm. Braterska przyjaźń oraz wszechstronna i niestanowiąca pomocy Związku Radzieckiego leży u podstaw osiągnięć Polski Ludowej, leży u podstaw jej siły i bezpieczeństwa.

Pozwólcie z okazji dzisiejszej wielkiej rocznicy złożyć Wam z głębi serca płynące życzenia zdrowia i długich lat pracy dla dobra ludzkości, jak również życzenia dalszych wspaniałych zwycięstw narodów radzieckich w budownictwie komunizmu i w walce o pokój na całym świecie.

(—) Józef Cyrankiewicz.

RÓWNIEŻ minister Skrzyszewski przesyła depeszę z serdecznymi życzeniami do przewodniczącego delegacji radzieckiej na VII sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ ministra Wsyrzyńskiego.

W IMIENIU całej klasy robotniczej Polski przesyła dla WCSPS depeszę z pozdrowieniami i życzeniami Wiktor Kłosiewicz — przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych.

W XXXV ROCZNICĘ

KAZDEGO roku, w rocznicę wielkiego, historycznego zwycięstwa Rewolucji Październikowej bilansujemy zdobycze nowej epoki, otwierającej przed ludzkością perspektywę pełnego triumfu ideałów sprawiedliwości społecznej, pełnej likwidacji przekłębnej kapitalistycznej zasady wyższości człowieka przez człowieka.

To zwycięstwo Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej wskazało wszystkim uciemięszonym i wyzyskiwanym, prześladowanym i gniebionym — drogę do prawdziwej wolności. Ono to swym niezaprzecalnym, blaskiem przywróciło ludom całego świata plany walki o wyzwolenie spod kapitalistycznego ucisku, spod wrotych i wyzysku i rąjających rzezi wojennych.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa jest dla ludzkości wyzwaniem, potęgą i siłą. Błogosławieństwo i dumę państwa przynosi jej zwycięstwo. Ona jest dla całego świata i dla całej ludzkości wyzwaniem, potęgą i siłą. Błogosławieństwo i dumę państwa przynosi jej zwycięstwo. Ona jest dla całego świata i dla całej ludzkości wyzwaniem, potęgą i siłą.

żywym przykładem braterstwa narodów i międzynarodowej solidarności w walce z niebezpieczeństwem imperialistycznej agresji.

W ciężkich latach faszystowskiej napaści, Kraj Rad, kierowany przez Józefa Stalina — zdruzgotał i zniszczył potężną militarną maszynę hitlerizmu wskazyując zdecydowaną drogę nauki wojennej. Ujawniła została ogromna wyjątkowość stroju socjalistycznego, a w wyniku zwycięstwa socjalistycznego państwa nad faszystowskim układ sił na świecie uległ radykalnej zmianie na korzyść obozu demokracji i postępu.

Walka narodów radzieckich i walka braterskich partii komunistycznych Burony przeciw faszystowskiej napaści, która stała się szczytnym aktem odwagi i odwagi, która stała się szczytnym aktem odwagi i odwagi.

Obrońcą pokoju jest dzisiaj na całym świecie pracujący lud. Przewodzi spr-

Dzisiaj na Pl. Czerwonym w Moskwie wielka defilada wojskowa

Moskwa.
W POCZUCIU dumy z sukcesów osiągniętych w budowie komunizmu, radośnie i z wielkim entuzjazmem obchodził naród radziecki XXXV rocznicę Wielkiej Październiki. Odsłoniła sztafety przybrały miasto i wieś Związku Radzieckiego, stolice Republik Radzieckich oraz stolica ZSRR — Moskwa. W fabrykach i zakładach przemysłowych zaciągnięto warty pracy.

W CZWARTEK 6 listopada o godzinie 19 otwarte zostało w Moskwie w Teatrze Wielkim ZSRR uroczyste posiedzenie Międzynarodowej Delegacji Ludu Pracującego wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęcone obchodom XXXV rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Referat o XXXV rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił M. G. Hierwuchin, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR. W PRZEDMIENIU Wielkiego Świata, w godzinach wieczornych Moskwa rozjarzyła się trybunami światła i wielobarwnymi neonami. Wspaniałe udekorowanie jest Plac Czerwony, gdzie 7 br. rozpocznie się a godz. 11 rano defilada wojskowa garnizonu moskiewskiego.

Defiladę odbierają będzie marszałek Związku Radzieckiego — Timoszenko. Na uroczystości październikowe przybyły do Moskwy z całego świata delegacje związkowe i robotnicze. W uroczystościach październikowych weźmie udział delegacja związkowców polskich, oraz delegacja polskiej młodzieży.

Obecni byli przedstawiciele dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych. Przy dźwiękach hymnów Polski i ZSRR — wśród gorących owacji zajmują miejsca w prezydium akademii członkowie Biura Politycznego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z przewodniczącym KC PZPR Prezydentem Bolesławem Bierutem na czele, zasłużeni działacze ruchu rewolucyjnego, członkowie władz naczelnych stronnictw politycznych i organizacji społecznych, przedstawiciele KW PZPR i St. R. N., przedstawiciele świata nauki i kultury oraz członkowie Zarządniczy pracy.

Wśród członków Biura Politycznego zajmują miejsce w prezydium charge d'affaires Związku Radzieckiego D. I. Zaikina. Przewodnictwo akademii obejmuje sekretarz KC PZPR premier J. Cyrankiewicz, który zagajając uroczystość oświadczył m. in.:

Z WZRUSZENIEM i wdzięcznością wraca się w tym uroczystym dniu naród polski ku bratniemu narodowi Związkowi Radzieckiemu, czci pamięć bohaterów polskiego i rosyjskiego ruchu rewolucyjnego, którzy ramie przy ramieniu walczyli przeciw wspólnemu wrogowi, składali hołd nieśmiertelnemu bohaterstwu i poświęceniu żołnierzy radzieckich, których krwi, tak jak i krwi żołnierza polskiego, okupiona została nasza wolność.

Naród polski łączy się dziś myślą i uczuciami z narodem radzieckim w wspólnej walce o pokój, postęp i szczęście własnych krajów i całej ludzkości. Coraz wyżej wznoś się będzie nad światem sztandar suwerenności narodowej, sztandar wolności demokratycznych i praw człowieka, sztandar wyzwolenia narodów, niesiony przez partię demokratyczną i komunistyczną.

Wiara, że zwycięstwo będzie nasze i świadomość tego, dodaje otuchy i zapału setkom milionów ludzi na całym świecie, kroczącym drogą Wielkiego Października, drogą Lenina i Stalina.

Słowa mowy raz po raz przerywane głośnie oklaskami i owacją, na cześć wodza mas pracujących całego świata — Józefa Stalina oraz przewodnika i nauczyciela narodu polskiego — Prezydenta Bolesława Bieruta. Referat wygłasza sekretarz KC PZPR wicepremier Aleksander Żeromski (tekst referatu podaliśmy na str. 2, 3).

Zeromski: Namy wielokrotnie gorącymi oklaskami i owacją przyjmują poszczególne części przemówienia, wyrażając uczucia głębokiej miłości, przywiązania do kraju, zwycięskiej Rewolucji Październikowej. Wielokrotnie skandowano: „Stalin — Bierut, wznoszono okrzyki

na cześć wielkiej partii Lenina — Stalina, na cześć Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, na cześć przyjaźni polsko — radzieckiej. Gorąco przyjmują zgromadzeni następnego mówcę — charge d'affaires ambasady ZSRR w Warszawie — D. I. Zaikina.

Podczas przemówienia zgromadzeni znów wielokrotnie manifestują głęboką wiarę w ostateczne zwycięstwo sił pokoju i postępu, którym przewodzi wielki Kraj Rad.

Odsłanianiem „Międzynarodówki” zakończono oficjalną część akademii.

W CZEŚCI artystycznej akademii wystąpili laureaci Nagrody Stalnowskiej, ludowi artyści ZSRR z teatru im. „Mossowietu”, czołowi artyści scen polskich oraz orkiestra Filharmonii Warszawskiej i chór rozgłośni wrocławskiej. Zgromadzeni gorąco oklaskiwali poszczególne numery programu. Szczególnie entuzjastycznie przyjęło znakomitych artystów radzieckich.

Uroczysta akademie w gmachu Opery Wrocław czi XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

W GMACHU Opery Wrocławskiej odbyła się wczoraj uroczysta akademie poświęcona XXXV Rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Pod hasłem: Niech żyje wielki sztandar socjalizmu, sztandar Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina — społeczeństwo wrocławskie gorąco manifestowało swę uczucia wdzięczności i przyjaźni dla bastionu pokoju — Związku Radzieckiego, dla wyzwolicieli naszej Ojczyzny — Armii Czerwonej.

Z A stołem prezydyjnym, pod portretami Lenina, Stalina i Prezydenta Bieruta, zasiadli najbardziej zasłużeni przedstawiciele ludności pracującej naszego miasta.

Byli wśród nich posłowie do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Kuligowski, Kijewski, Rysiński, Chaba, sekretarz KM PZPR ob. Przemysła, dowódca DOW generał Strażewski, laureat Państwowej Nagrody Artystycznej artysta Teatrów Dramatycznych Ludwik Benoit. Naszych przyjaźniół z wielkiego Kraju Rad reprezentowali na akademii wyżsi oficerowie Armii Radzieckiej.

Referat okolicznościowy wygłosił I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR — Antoni Kuligowski. Przedstawił on znaczenie Wielkiej Rewolucji Październikowej dla rozwoju państwowości polskiej, mówił o drogach, jakimi naród krocząc i krocząc budowania ustroju socjalistycznego. Nawiązał do obywatelskich wyborów, jakie Kuligowski powiadał.

W roku bieżącym XXXV rocznica Wielkiej Rewolucji Październikowej zbiega się ze wspaniałą manifestacją państwową, którego dowódcy przytoczą do woli słowa i gesty.

Wielokrotnie skandowano: „Stalin — Bierut, wznoszono okrzyki

dem, że narodowi bliskie są idee Wielkiej Rewolucji Październikowej. Okrzyk I sekretarza KW PZPR na cześć wieczystej przyjaźni narodu polskiego z narodem Związku Radzieckiego entuzjastycznie podchwyciła cała widownia. Długo, bardzo długo skandowano drogę naszym sercom słowa: Stalin — Bierut — pokój, a ręce nieustannie wznosiły się do oklasków.

W imieniu żołnierzy, sierżantów i oficerów Armii Czerwonej, w imieniu narodów Związku Radzieckiego przemówił do zebranych podpułkownik Jaremko:

— Sukcesy gospodarcze, polityczne i społeczne, którymi szczyci się dzisiejsza Polska, są dziełem całego narodu, kroczącego drogą wytkniętą mu przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą i jej Wodza towarzysza Bieruta.

Nawiązując do przemówienia, które Prezydent Bierut wygłosił na XIX Zjeździe KPZR — podpułkownik Jaremko powiedział:

— Masz pracującą polską ręką do zadziwiania i szczeni Wielkiemu Związkowi Radzieckiemu wszystkim, co jest dla nich najdroższe. A więc wyzwolenie z niewoli, uwalnienie niepodległość, przetrwanie gospodarstwa i kultury i siły wewnętrznej i siły ludzkiej.

Wielokrotnie skandowano: „Stalin — Bierut, wznoszono okrzyki

(Wer)

Wzorując się na wielkim narodzie radzieckim naród polski zbuduje wielkość i szczęście swojej Ojczyzny

HISTORIA nie zna przewrotu społecznego, którego odgłos potoczył się tak bojową pobudką przez glob ziemski, sięgając w głąb świadomości milionów, jak odgłos Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Te miliony, miliony uciśnionych i wyzyskiwanych całego świata dojrzały i odczuły w zwycięstwie Rewolucji Rosyjskiej, w powstaniu Kraju Rad, zwiastuna swego wyzwolenia, drogowskaz swego przyszłego zwycięstwa — zwiastuna nowej ery.

7 listopada 1917 roku skończyło się jedynowładztwo kapitalizmu w świecie.

Odnosiła historyczny triumf rewolucyjna marksistowsko-leninowska prawda naukowa o socjalizmie jako nieuniknionym wyniku obiektywnych tendencji rozwoju społecznego, prawda o zniesieniu wyzysku człowieka przez człowieka, o misji dziejowej proletariatu i roli socjalizmu robotniczo-chłopskiego w walce o powstanie i budownictwo nowego ustroju społecznego i państwa wego.

W tym wyraził się pierwszy potężny cios, który Rewolucja Październikowa zadała światowemu systemowi kapitalistycznemu.

Wielkość i nieogarniony zasięg historycznej Rewolucji Październikowej przejawia się z nową potężną siłą — jak mówi towarzysze Stalin na XIX Zjeździe KPZR — „w okresie drugiej wojny światowej, kiedy Związek Radziecki rozgromił niemiecką i japońską tyranie faszystowską, wywabił narody Europy i Azji od groźby niewoli faszystowskiej”.

Dzięki wiej Rewolucji Październikowej i zwycięstwu Związku Radzieckiego w Wielkiej Wojnie Narodowej „powstały nowe szturmuje brygady w postaci krajów ludowo-demokratycznych” (Stalin), powstał „wraz ze Związkiem Radzieckim jednolity i potężny obóz socjalistyczny przeciwstawny obózowi kapitalistycznemu”. (Stalin).

W tym wyraził się drugi potężny cios, który spotkał kapitalizm w wyniku Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Wychowane przez partię bolszewików, przez wielkiego Lenina i Stalina, narody Związku Radzieckiego dają ludom wszystkich krajów wzór, do jakiej potęgi ojczystego kraju i do jakiego osobistego dobrobytu i kultury prowadzi w ustroju socjalistycznym ofiarna, świadoma praca i upór w pokonywaniu trudności.

„Związek Radziecki, jego partia, jej wódz towarzysz Stalin — mówił

towarzysze Bierut, witając XIX Zjazd KPZR — to potężna i niepokonana siła ideowa, oddziałująca na cały świat, pobudzająca świadomość setek milionów ludzi, porwijająca narody uciśniane do walki o wolność i pokój, rodząca wspaniały entuzjazm twórczy w budownictwie lepszego ustroju społecznego wśród narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu”. Te słowa towarzysza Bieruta wyrażały myśli i uczucia całego narodu polskiego.

Rok, który upłynął od 34 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, obfitował, zarówno w naszym życiu wewnętrznym, jak i międzynarodowym, w ogromnej wagi wydarzenia.

W życiu międzynarodowym — czołowe, historyczne miejsce zajmuje XIX Zjazd KPZR.

„Zadanie jeszcze — mówi towarzysz Bierut — wydarzenie w międzynarodowym życiu politycznym po drugiej wojnie światowej nie odbiło się w świadomości mas, w ich przeżyciach i uczuciach z taką siłą, jak obrady tego Zjazdu”.

Istotnie, Zjazd, sumujący przebyte 35-lecie i wyciągający wielkie aktualne zadania budownictwa komunistycznego w oparciu o genialną pracę towarzysza Stalina, „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, wykazał, że nie ma już takiej dzielnicy życia, w której ustroj socjalistyczny Związku Radzieckiego nie udowodniłby widocznie i zrozumiado dla milionów, swej wyższości nad ustrojem kapitalistycznym.

„Wiele, niezmiernie wiele — mówi towarzysz Bierut w powitaniu XIX Zjazdu KPZR — mają do zawdzięczenia WKP(b), jej polityce, jej walce, jej zwycięstwom i osiągnięciom polskie masy pracujące. Mają jej do zawdzięczenia wszystko, co było i jest dla nich najdroższe: wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, utrzymanie niepodległości narodowej, szybki rozkwit gospodarki, kultury i siły wewnętrznej swego państwa ludowego...”.

W tych słowach zawarte jest to, co czują i myślą dziś o Związku Radzieckim miliony Polaków i Polek, zawarta jest najgłębsza prawda historyczna naszych dziejów ostatniego okresu.

Dzięki Związkowi Radzieckiemu odzyskaliśmy dwukrotnie nasz niepodległy byt narodowy. Po wyzwoleniu w 1944-45 roku, dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, wkroczyliśmy na drogę nieograniczonego rozwoju i postępu.

I nie zdola dziś żadna wraza siła odwrócić biegu naszych nowych dziejów. Naród polski wyprostował barki, poczuł się gospodarzem kraju, poznał prawdziwych przyjaciół, upewnił się kto jest jego wrogiem i śmiało maszeruje naprzód od zwycięstwa do zwycięstwa — ku Polsce socjalistycznej.

Dziś w XXXV rocznicę Października ze szczególną czcią wspomina my naszych rodaków — żołnierzy Rewolucji Październikowej, którzy — wierni polskiej tradycji postępowej — bili się o wspólną sprawę polskiego i rosyjskiego narodu, o sprawę całej ludzkości. Przykładem i wzorem był dla nich towarzysz broni Lenina i Stalina, największy polski rewolucjonista Feliks Dzierżyński.

Dumni jesteśmy z tego, że wśród wybitnych bojowników o zwycięstwo Października znaleźli się zaangażowani przywódcy i działacze polskiej klasy robotniczej: Julian Marchlewski, Bronisław Wesółowski, Karol Świerczewski, że wśród bojowników Wielkiego Października był dowódca naszego Ludowego Wojska towarzysz Konstanty Rokossowski.

Prawde o Październiku, o Związku Radzieckim nieśli w masy komunistki polscy, nieśli ją PPR-owcy w ponure dni okupacji hitlerowskiej.

„Prawde o Rewolucji Październikowej — mówi towarzysz Bierut — poznają narody świata z doświadczeń i losów własnego kraju. Nie ma prawie takiego kraju, któryby w przebiegu własnego rozwoju nie odczuł doniosłych skutków rewolucji 1917 roku.

Dla wielu jednak narodów — i w tej liczbie dla narodu polskiego — Rewolucja Październikowa miała znaczenie szczególne, decydujące dla ich istnienia.”

Przypomnijmy, towarzysze, niektóre wielkie fakty historyczne: 29. VIII. 1918 roku podpisany został przez wielkiego Lenina dekret, który głosił:

„Wszystkie układy i akta zawarte przez rząd b. cesarstwa rosyjskiego z rządami królestwa pruskiego i cesarstwa austro-węgierskiego, dotyczące rozbiórki Polski, zostają ze względu na ich sprzeczność z zasadą samookreślenia narodów i rewolucyjnym poczuciem prawnym narodu rosyjskiego, który uznał niezaprzeczone prawo na-

Fragmety przemówienia wicepremiera Al. Zawadzkiego wygłoszonego na uroczystej akademii w Warszawie

„Ta szczególna cecha wzajemnego poparcia tłumaczy się tym, że interesy naszej partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz przeciwnie, pokrywają się całkowicie z interesami milijonów pokój narodów”.

„Co się tyczy Związku Radzieckiego — dodaje towarzysz Stalin — to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie”.

Przytoczone wypowiedzi towarzysza Stalina dają w dobie obecnej najwyższe uogólnienie międzynarodowego znaczenia Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, najwyższe uogólnienie roli ZSRR i partii Lenina — Stalina w walce światowej obozu pokoju i postępu. Uogólnienie to koncentruje, jak w soczewce, doświadczenia i zaufanie mas pracujących wszystkich krajów nagromadzone w ciągu ubiegłego 35-lecia.

Wskazania towarzysza Stalina mają szczególne, ważne, zarówno historyczne jak i aktualne znaczenie i dla nas Polaków.

„Wiele, niezmiernie wiele — mówi towarzysz Bierut w powitaniu XIX Zjazdu KPZR — mają do zawdzięczenia WKP(b), jej polityce, jej walce, jej zwycięstwom i osiągnięciom polskie masy pracujące. Mają jej do zawdzięczenia wszystko, co było i jest dla nich najdroższe: wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, utrzymanie niepodległości narodowej, szybki rozkwit gospodarki, kultury i siły wewnętrznej swego państwa ludowego...”.

W tych słowach zawarte jest to, co czują i myślą dziś o Związku Radzieckim miliony Polaków i Polek, zawarta jest najgłębsza prawda historyczna naszych dziejów ostatniego okresu.

Dzięki Związkowi Radzieckiemu odzyskaliśmy dwukrotnie nasz niepodległy byt narodowy. Po wyzwoleniu w 1944-45 roku, dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, wkroczyliśmy na drogę nieograniczonego rozwoju i postępu.

I nie zdola dziś żadna wraza siła odwrócić biegu naszych nowych dziejów. Naród polski wyprostował barki, poczuł się gospodarzem kraju, poznał prawdziwych przyjaciół, upewnił się kto jest jego wrogiem i śmiało maszeruje naprzód od zwycięstwa do zwycięstwa — ku Polsce socjalistycznej.

Dziś w XXXV rocznicę Października ze szczególną czcią wspomina my naszych rodaków — żołnierzy Rewolucji Październikowej, którzy — wierni polskiej tradycji postępowej — bili się o wspólną sprawę polskiego i rosyjskiego narodu, o sprawę całej ludzkości. Przykładem i wzorem był dla nich towarzysz broni Lenina i Stalina, największy polski rewolucjonista Feliks Dzierżyński.

Dumni jesteśmy z tego, że wśród wybitnych bojowników o zwycięstwo Października znaleźli się zaangażowani przywódcy i działacze polskiej klasy robotniczej: Julian Marchlewski, Bronisław Wesółowski, Karol Świerczewski, że wśród bojowników Wielkiego Października był dowódca naszego Ludowego Wojska towarzysz Konstanty Rokossowski.

Prawde o Październiku, o Związku Radzieckim nieśli w masy komunistki polscy, nieśli ją PPR-owcy w ponure dni okupacji hitlerowskiej.

„Prawde o Rewolucji Październikowej — mówi towarzysz Bierut — poznają narody świata z doświadczeń i losów własnego kraju. Nie ma prawie takiego kraju, któryby w przebiegu własnego rozwoju nie odczuł doniosłych skutków rewolucji 1917 roku.

Dla wielu jednak narodów — i w tej liczbie dla narodu polskiego — Rewolucja Październikowa miała znaczenie szczególne, decydujące dla ich istnienia.”

Przypomnijmy, towarzysze, niektóre wielkie fakty historyczne: 29. VIII. 1918 roku podpisany został przez wielkiego Lenina dekret, który głosił:

rodu polskiego do niepodległości i jednolici, zniszczone niniejszym w sposób nieodwołalny”.

W groźne dni wojny antyhitlerowskiej, dni okrutnej niewoli narodu polskiego, wypowiedziane zostały przez towarzysza Stalina słowa, które napawały każdego Polaka wiarą, nadzieją i otuchą.

„Możecie być pewni — pisał towarzysz Stalin do Prezydium Zjazdu Patriotów Polskich 17 czerwca 1943 r. — że Związek Radziecki uczyni wszystko, co jest w jego mocy, aby przyspieszyć klęskę naszego wspólnego wroga — hitlerowskich Niemiec, umocnić przyjaźń polsko-radziecką i wszelkimi środkami przyczynić się do odbudowania silnej i niepodległej Polski”.

Fakty i czyny w czasie wojny i po wojnie, potwierdziły słowa wielkiego Stalina.

Dziś jak Polska długa i szeroka, w ramach naszego budownictwa socjalistycznego, wznoszą się symbole polsko-radzieckiej braterskiej współpracy gospodarczej i kulturowej, symbole przyjaźni polsko-radzieckiej.

Nowa Huta, Żerań, Fabryka Samochodów Ciężarowych im. Bieruta, Cementownia w Wierzbicy, elektrorownia w Dychowie i Jaworznie, wielka przedalnia w Piotrkowie i wiele, wiele innych naszych potężnych budowli socjalizmu — oto te symbole, symbole trwałe i wiekopomne, gdyż w nich stają się w jedno myśl i praca polskiego i radzieckiego robotnika, polskiego i radzieckiego inżyniera. Pięknym, zaiste wspaniałym symbolem i pomnikiem przyjaźni pol-

sko-radzieckiej jest dar Związku Radzieckiego dla naszej stolicy — Pałac Kultury i Nauki.

Naród nasz wkroczył zdecydowanie na drogę wielkiego budownictwa i szybkiego postępu we wszystkich dziedzinach swego życia.

Osiągnięcia nasze zawdzięczamy ofiarności naszej klasy robotniczej, jej sojuszowi z chłopstwem pracującym oraz talentom naszej inteligencji, zawdzięczamy je w ogromnej mierze przykładowi, pomocy i doświadczeniu Związku Radzieckiego.

Zawdzięczamy je mądrym radom i serdecznej trosce wielkiego przyjaciela naszego narodu, ukochanego przez polskie masy pracujące — towarzysza Stalina.

XXXV rocznicę Października naród polski wita wielkimi osiągnięciami nie tylko w naszym życiu politycznym, gospodarczym i kulturalnym, ale i osiągnięciami w dziedzinie wychowania nowego człowieka w procesie przekształcania się naszego narodu w naród socjalistyczny.

Rocznica Rewolucji Październikowej stała się dla polskich mas pracujących wielką datą. Datę tę corocznie lud pracujący Polski wita czynnym produkcyjnym, wita pogłębianiem uczuć przyjaźni polsko-radzieckiej, wita mocniejszym zespoleniem się wokół partii i jej przewodniczącego, wiernego ucznia wielkiego Stalina — towarzysza Bolesława Bieruta.

Od osmiu lat naród polski obchodzi rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w warunkach, kiedy dzięki tej rewolucji w kraju naszym władzę sprawuje klasa robotnicza w sojuszu z chłopstwem pracującym.

Nakładła to na nas obowiązkiem nie tylko świętować 7 listopada, nie tylko cieszyć się z obrznych sukcesów bratniego Związku Radzieckiego, nie tylko podziwiać jego wspaniałe budowle komunizmu i jego wspaniałych nowych ludzi, wychowanych przez partię Lenina-Stalina oraz jego młodzież. Nakładła to na nas obowiązkiem dokonywania przeglądu własnych osią-

nięć, postawienia sobie zadania usunięcia braków w naszej pracy, rozwijania i pogłębiania wysiłku dla realizacji słusznej linii naszej partii i naszego rządu ludowego, podnoszenia naszej pracy na wciąż wyższy poziom nauki, techniki i kultury, konfrontowania doświadczeń i praktyki Związku Radzieckiego w zastosowaniu do naszych warunków i naszego etapu rozwojowego.

Naród polski z honorem spełnia swój patriotyczny i internacjonalistyczny obowiązek w dziele podnoszenia siły i znaczenia swej Ojczyzny.

W wielkiej rodzinie wolnych pokojowych krajów, którym przewodzi Związek Radziecki, Polska Rzeczpospolita Ludowa, dzięki ofiarnej pracy swej klasy robotniczej, pracującego chłopstwa i inteligencji, rośnie w siłę gospodarczą, polityczną i kulturalną, podnosi warunki bytu mas pracujących miasta i wsi, kształci swa młodzież, otacza opieką matkę i dziecko.

W ostrej i czujnej walce z robotnikami kapitalistycznymi i ich agenturami — ustawicznie zmienia się w naszym kraju układ sił na korzyść zwycięskiego budownictwa socjalistycznego, na korzyść dalszego pogłębiania się jedności naszego narodu.

Potwierdziły to wspaniałe wyniki wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 26 października.

Na drodze umacniania naszych zdobyczy i naszego dalszego rozwoju mamy, towarzysze, wiele trudności do pokonania. Mówił o nich na VII Plenum KC partii towarzysz Bolesław Bierut, wskazał na ich przyczynę, źródła, wskazywał drogi ich przewyciężenia.

Towarzysze!

Wpatrzony we wzory bohaterów, wyciężonego i planowego wysiłku wielkiego narodu radzieckiego, naród polski przewycięży trudności naszego wzrostu, usunie zacofanie wieków, zwycięsko zrealizuje wielki Program Frontu Narodowego, zbuduje wielkość swej ojczyzny i swoje w tej ojczyźnie szczęście.

Dokona tego zjednoczony we Frontie Narodowym na czele z klasą robotniczą, pod wypróbowanym kierownictwem swego przywódcy i nauczyciela, wielkiego budowniczego Polski Ludowej — towarzysza Bolesława Bieruta.

Dokona tego kierując się niezłomnie i konsekwentnie zwycięską nauką marksizmu — leninizmu, wciąż umacniając więzy braterskiej współpracy i serdecznej przyjaźni z narodem Związku Radzieckiego.

W dniu 35-lecia Wielkiego Października wraz z masami pracującymi i narodem „wszystkich” krajów, cały naród polski, jednorodny jak nigdy w swych dziejach, przesyła gorące i serdeczne pozdrowienia bratnim narodom Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i składa im najgorętsze życzenia pomysłności w budowie komunizmu.

Cały nasz naród, budujący pod przewodnictwem klasy robotniczej i jej partii — ZPPR ustroj socjalistyczny w Polsce, przesyła plomienne pozdrowienia sławnej, bojowej organizatorce zwycięstw narodu radzieckiego, przewodniczącej międzynarodowego ruchu robotniczego — wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — partii Lenina — Stalina.

Gdy dziś, jak corocznie 6-go listopada, w wigilię rocznicy proklamowania republiki radzieckiej, przebiegamy myślą minione od 1917 roku lata, gdy próbujemy ogarnąć wielkość Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, w najgłębszym skupieniu składamy hołd pamięci nieśmiertelnego Lenina — genialnego założyciela partii bolszewickiej i państwa radzieckiego, wielkiego wodza międzynarodowej klasy robotniczej, który i polskiemu ruchowi robotniczemu wielokrotnie i wnikliwie wskazywał właściwą drogę walki i który na przestrzeni dziesięcioleci niezmłomie występował w obronie praw narodu polskiego do własnego niepodległego bytu.

I dziś — w 35-lecie, jak corocznie od lat — ze wszystkich dzielnic i zakątków Polski, gdzie biją serca polskich patriotów, gdzie wreszcie, ofiarna praca nad budową fundamentów i zrebów socjalizmu, gdzie likwiduje się zacofanie wieków, gdzie nowa wspaniała nasza młodzież sposobni się do wielkich zadań w służbie Ojczyzny — płyną z milionów serc pozdrowienia i wyrazy czci dla współwódcy Wielkiego Października, współzałożyciela i budowniczego potęgi Związku Radzieckiego, wyzwoliczela ludów i wielkiego chorążego pokoju światowego, dla ukochanego wodza całej postępowej ludzkości i wielkiego przyjaciela narodu polskiego — towarzysza Józefa Stalina.

Niech żyje Związek Radziecki!
Niech żyje Wielka KPZR!
Niech żyje Wielki Stalin!

W XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

(Dokończenie ze str. 1-ej)

wie pokoju zrodzony ze zwycięstwa Października — Związek Radziecki, awangarda światowej klasy robotniczej, przewodzi wierni uczniowi Lenina i Stalina, ludzie, którzy w swym kraju budują komunizm.

Kraj zwycięskiego socjalizmu — niezwykła twierdza w walce o pokojowe współżycie między narodami jest dla imperializmu i podżegaczy wojennych zaporą i przeszkodą w ujawnianiu świata.

Dlatego ciskają gromy i zleją nienawiść do ZSRR — podpalacze świata. Ale potęgą obozu pokoju skupiającego się wokół Związku Radzieckiego jest niezwykła. Jest to zarazem walka drepających ludów państw kapitalistycznych o wolność i niepodległość.

Bezwzględny bój o pokrzyżowanie agresywnych planów monopolistów amerykańskich wiąże się ściśle z walką o niepodległość i suwerenność narodów.

Dlatego masy pracujące całego świata głęboko rozumiały słowa i godnie podjęły i wykonają wezwania rzucone przez wielkiego Stalina na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego:

„Dawniej burżuazja uchodziła za głowę narodu, bronila ona praw i niezawisłości narodu, stawiając je „ponad wszystko”. Obecnie ani śladu nie pozostało po „zasadzie narodowej”. Obecnie burżuazja sprzedaje za dolary prawa i niezawisłość narodu. Sztandar niezawisłości narodowej i suwerenności na rodowej wyrzucony został za burtę, nie ulega wątpliwości, że sztandar ten wypadnie podnieść wam, przedstawicielom Partii Komunistycznych

KRÓTKIE WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA

W Akademii Nauk ZSRR odbyło się uroczyste wręczenie dyplomów i odznaczeń licznej grupie laureatów Nagród Stalinowskich w dziedzinie nauki i wynalazczości za rok 1951.

Japońskie ministerstwo sprawiedliwości otrzymało od ambasady amerykańskiej zezwolenie na wypuszczenie na wolność jeszcze czterech zbrodniarzy wojennych.

Ogólnokrajowy zjazd drukarzy we Włoszech stwierdził, że w porównaniu z rokiem 1938 ilość wydanych książek zmniejszyła się obecnie o 54 proc.

Rząd USA zawarł z rządem francuskiej Hiszpanii porozumienie wojskowe i gospodarcze, przewidujące m. in. założenie amerykańskich baz lotniczych w Hiszpanii, przekształcenie portu Kadyks w morską bazę wojenną i przystosowanie do celów wojskowych istniejących już umocnień w porcie Kartagina.

W Turkmeńskiej SRR, na plan tarczajacych jednego z ośrodków doświadczalnych zebrano w br. po raz pierwszy kolorową bawełnę. Materiały wyprodukowane z tej bawełny, nie płowięją i są bardzo trwałe.

W Czechosłowacji zakończono próby nakręcania filmów dla niewidomych. Metoda ta polega na połączeniu dialogów filmowych z krótkimi komentarzami, które wraz z pozostałymi dźwiękami filmu umożliwiają niewidomym śledzenie jego treści.

W Rio de Janeiro podpisano roczną umowę handlową i płatniczą między Polską a Brazylią, która przewiduje po stronie polskiego eksportu węgiel, cement, chemikalia, różne maszyny, papier itp., a po stronie importu: rudę żelazną, bawełnę, skóry surowe, kawę, kakao, sisal.

WIELKIE DNI

JESTEN niezapomnianego roku 1917. Od trzech lat krwawa imperialistyczna wojna niesie masom pracującym nędzę, głód i śmierć. Rząd Tymczasowy, który w Rosji po obaleniu caratu dorwał się do władzy kontynuując carską politykę wojny i terroru. Partia Lenina - Stalina, Partia bolszewicka, która przez lata stała na czele rewolucyjnych walk proletariatu rosyjskiego uznaje, że dojrzała chwila do wybuchu powstania zbrojnego, do zrzućcia znielowidzonego jarzma kapitalistycznego.

29 października 1917 roku w Piotrogradzie na rozszerzonym posiedzeniu Komitetu Centralnego Partii powołano Ośrodek Partynny do kierowania powstaniem zbrojnym. Lenin w tym czasie nieustannie śledzony przez carskich szpicliów musi się ukrywać. Na czele Ośrodka staje jego wierny uczeń i najbliższy współpracownik — genialny strateg Józef Stalin.

Ośrodek Partynny był Ośrodkiem kierowniczym Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego przy Radzie Piotrogradzkiej. Tu skupiali się wszystkie wątki przygotowań do walki zbrojnej, tu dniem i nocą Józef Stalin opracowywał taktykę powstania zbrojnego, układał plany pełnej mobilizacji piotrogradzkiego proletariatu.

TYM CZASEM z godziny na godzinę wzbił się gniew ludu rosyjskiego. Wieść o haniebnej zdradzie burżuazji, która w obawie przed masami chciała imperialistom — niemieckim oddać najbardziej zrewolucjonizowany ośrodek — stolicę — Piotrograd — dotarła do wszystkich robotniczych domów, do oddziałów wojskowych.

Fabryki stały się twierdzami rewolucji. Wielkie zakłady przemysłowe Piotrogradu zamieniły się w zbrojne obozy Czerwonej Gwardii. Do Czer-

wonej Gwardii w Piotrogradzie zaczęli się robotnicy i robotnice, marynarze floty bałtyckiej, przystępowały do niej masowo całe oddziały piotrogradzkiego garnizonu.

Powstanie zbrojne ludu rosyjskiego miało rozpocząć się lada dzień, gdy w mieńszewickiej gazecie „Nowaja Żyźń” — która wyszła 31 października — ukazało się zdradzieckie oświadczenie dwóch kapitulantów: Kamieniewa i Zinowiewa. Ujawnili oni wrogom ludu przygotowanie powstania nazywając je „awanturą” — ujawnili po to aby kontrrewolucja zebrała swe siły do ataku na klasę robotniczą, na partię, na rewolucję.

Przerazony bliskim terminem powstania zbrojnego Rząd Tymczasowy zebrał się natychmiast na naradę, aby ustalić plan działania. Postanowiono zaatakować i zająć Pałac Smol-

ny — sztab rewolucji, zrewolucjonizowane oddziały wojskowe wystąpić na front a „wierne” sprowadzić do Piotrogradu. Główną nadzieją reakcji były oddziały szturmowe sformowane z najbardziej zasłużonych w służbie caratu oficerów i podoficerów — kawalerów orderu Sw. Jerzego.

Ale już nic nie mogło wstrzymać socjalistycznej rewolucji, która niesła wolność nie tylko ludowi rosyjskiemu ale i narodowi polskiemu i innym narodom łączącym pod butem zaborców. Dni i godziny Rządu Tymczasowego były policzone. Partia bolszewicka, brygada szturmowa światowego ruchu komunistycznego i robotniczego, wiodła masy pracujące, wiodła klasę robotniczą na barykady zwycięskiego Października.

6 listopad

NAD Piotrogradem powoli świliem szarzyć niebo. Robotnicy piotrogradzcy spiesząc do fabryki napotykali samochody pancerne, pędzące w kierunku ulicy, przy której znajduje się redakcja i drukarnia ich gazety, rewolucyjnej gazety, organu partii bolszewickiej „Rabocziy Put”. Junkrzy w asyście policji wpadają do drukarni, usiłują demontować maszyny, nakazują natychmiastowe zawieszenie pióra. Rząd Tymczasowy chce tym sposobem osłabić partię, sparaliżować przygotowania do powstania zbrojnego. Ale Kiereński — slugus burżuazji przelicył się w swych rachubach — robotnicy biegną na odsiecz drukarzem. Józef Stalin telefonicznie powiadomiony o napaści wraz z członkami Komitetu Centralnego postanawia natychmiast do drukarni wysłać ochronę aby umożliwić zecerom złożenie na czas następnego numeru gazety.

O 10 rano wróg został z lokalu piśmie „Rabocziy Put” przepędzony. O 11 ukazał się nowy nakład z historycznym artykułem Józefa Stalina: „Nastąpiła chwila kiedy dalsza zwłoka grozi zagładą całej sprawie — rewolucji”. Partia wzywała lud rosyjski do obalenia Rządu Tymczasowego.

Rozdzwoniły się telefony. Potokami uzbrojonych robotników wezbrały ulice. Łączni na motorach przebiegali miasto wioząc rozkazy do rewolucyjnych oddziałów. Pod Smolny — gdzie pracował Ośrodek Partynny — mógł i serce rewolucji — ze wszystkich stron spieszył każdy kto żył, kto mógł udźwignąć karabin, kto pragnął zwycięstwa ludu.

Robotnicy ustawili warty dla ochrony ważnych obiektów strategicznych: mostów, dworców, poczt i telegrafu. Na pomoc rewolucji pospieszyły okręty wojenne floty bałtyckiej, które wpiły najszybciej na Nowe skierowały swe działo na siedzibę Rządu Tymczasowego — na Pałac Zimowy. Na spotkanie oddziałom wojskowym, które Kiereński pospiesznie ścigał do miasta wycho dził robotnicy, tłumacząc żołnierzom, że burżuazja chce ich użyć do walki przeciwko ludowi.

Gdy mrok zaczął zapadać nad Piotrogradem — miasto huczało strzałami. Nadchodziła ostatnia noc Rządu Tymczasowego — zbliżał się kres panowania kapitalu.

Nocą do Smolnego przybył Lenin, który wraz ze Stalinem ujął bezpośrednio w swe ręce kierownictwo powstania zbrojnego.

7 listopad

TEJ nocy szczególnej, nocy pamiętnej, nikt w Piotrogradzie nie spał. Lud rozbijał posterunki wroga. Robotnicy obok maszyn poustawiali w fabrykach broń, aby każdej chwili mieć ją pod ręką. W pobliżu Smolnego, gdzie Lenin i Stalin pochylieni nad sztabowymi mapami wylczyli! powstaniu zbrojnego zwycięskie szlaki — płonęły czerwonymi światłami ogniska, przy których czuwali czerwonogwardziści. Na Pałac Zimowy — siedzibę Rządu Tymczasowego padł ostrzy blask reliktorów, którymi krążył „Aurora” oświecał ostatni bastion reakcji.

W miarę jak z minuty na minutę rosły siły rewolucji, jak zacieśniał się zbrojny pięści oddziałów Czerwonej Gwardii wokół Pałacu Zimowego — polegował się paniczny strach burżuazji. Kiereński na próżno wyczerkiwał pocieszających meldunków — coraz więcej oddziałów wojska przechodziło na stronę ludu, coraz jaśniej stawało się, że rewolucja zwycięży. Toteż przerażony slugus burżuazji — Kiereński — nie wahał się pod obcą flagą, pod flagą amerykańską, autem uciekł ze stolicy.

W Smolnym wrzasa gorączkowa praca. Lenin i Stalin co chwila przyzywali łączników, wydawali rozkazy, odbierali meldunki. Jednocześnie Lenin przy huku strzałów pisał historyczną odezwę „Do Obywateli Rosji”.

O godzinie 10 rano — z aut, posyłał się na ulice deszcz ulotek. Ludzie z rozgorączkowanymi twarzami czytali: „Rząd Tymczasowy został obalony. Władza państwowa przeszła w ręce organu Piotrogradzkiej Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich — Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego, który stoi na czele piotrogradzkiego proletariatu i garnizonu.

Sprawa, o którą lud walczył: niewzrostłe zapanowanie demokratycznego pokoju, zniesienie obszarniczej własności ziemi, kontrola robotnicza nad produkcją, utworzenie Rządu Radzieckiego — to sprawa zapewniona.

Niech żyje rewolucja robotników, żołnierzy i chłopów!”

Odezwą szybko rozszła się nie tylko po Piotrogradzie lecz i po innych wielkich ośrodkach przemysłowych. Wszędzie budziła ona masy do czynu zbrojnego, wszędzie proletariariat powstawał do walki, szedł na barykady zwycięskiej rewolucji.

O godzinie 17 — na rozkaz Lenina i Stalina — oddziały Czerwonej Gwardii zbliżyły się na odległość strzału do Pałacu Zimowego. Wyścignicy Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego wręczyli Rządowi Tymczasowemu ultimatum, aby do godziny 18.20 — poddał się. Ale ultimatum zostało odrzucone. Rozpoczął się historyczny szturm. Zahuczały działa „Aurory” — sucho zatrzeszczały salwy karabinów. Po kilkugodzinnej walce o godzinie 2 w nocy Pałac Zimowy został zdobyty.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna zwyciężyła.

II Ogólnorosyjski Zjazd Rad obradujący w Smolnym obwieścił przejście całej władzy w ręce ludu pracującego, w ręce klasy robotniczej, w ręce Rad.

W dziejach ludzkości rozpoczęła się nowa era. Era wolnego człowieka, era socjalizmu.

8 listopad

PIERWSZY dzień władzy radzieckiej przyniósł uchwalenie historycznych, wiekopomych dekretów. Dekretu o ziemi, na mocy którego obszarowiczy „własność ziemi zostaje bezwzględnie zniesiona bez wszelkiego wykupu”, i dekretu o pokoju. Kraj Zwycięskiej Rewolucji Październikowej, kraj w którym masy pracujące, klasa robotnicza ujęły rządy w swe ręce — zwrócił się do rządów i ludów wszystkich prowadzących wojnę krajów, wzywając do rozpoczęcia pertraktacji pokojowych. Zwrócił się do wszystkich robotników Anglii, Francji, Niemiec, by pomogli „pomyślnie doprowadzić do końca sprawę pokoju i zarazem sprawę wyzwolenia pracujących i wyzyskiwanych mas ludności z wszelkiej niewoli i wszelkiego wyzysku”.

Na II Ogólnorosyjskim Zjeździe Rad utworzony został pierwszy rząd radziecki — Rada Komisarzy Ludowych, na której czele stanął Włodzimierz Iljcz Lenin.

Jedną z pierwszych uchwał Rządu Radzieckiego była „Deklaracja Praw Narodów Rosji”. Pod tym historycznym dokumentem, dokumentem, który proklamował niepodległość narodu polskiego, który Polsce przyniósł niepodległość, widnieją podpisy: Komisarza do spraw narodowości — Józefa Dżugaszwili Stalina i Przewodniczącego Rady Komisarzy Ludowych W. Uljanowa — Lenina.

„Deklaracja Praw Narodów Rosji” — wyrastająca na gruncie polityki narodowościowej partii bolszewickiej głosiła:

Równość i suwerenność narodów Rosji. Prawo narodów Rosji do swobodnego samookreślenia aż do oderwania się i utworzenia samodzielnego państwa. Zniesienie wszelkiego rodzaju przywilejów i ograniczeń narodowościowych i narodo-religijnych. Wyzwolone, wolne narody radzieckie rozpoczęły pod przewodnictwem Partii bolszewickiej, pod przewodnictwem Lenina i Stalina, bohaterską walkę i pracę o utalenie zdobycy Października, przystąpiły do budowy pierwszego w świecie państwa socjalistycznego, wskazując milionom robotników, milionom prostych ludzi świata drogę do wolnego, szczęśliwego jutra — do komunizmu.

„Październik” w „Smolnym” (obraz N. I. Oszienewa)

Władysław Broniewski

Słowo o Stalinie

(fragmenty)

„Rewolucja — parowóz dziejów...
Chwała jej maszynom!
Cóż, że wrogie wiatry powieją?
Chwała płonącym iskrom!

Chwała tym, co wśród ognia i mrozu
jak złom granitowy trwali,
jak wcielona wola i rozum,
jak Stalin.

Przeleciały watahy lotne
białogwardyjskiej samoty...
Trwał, jak skała samotny,
Carycyń.

Party niemieckie kolumny,
walczyły stalowym gradem,
aż padły pod pięknym i dumnym
Stalingradem.

Pokój, pokój, pokój!
Pokojem oddycha świat!
Ty go strzeżesz, opoko
Związku Republik Rad.

Pędzi pociąg historii,
błyska stulecie — semafor.
Rewolucji nie trzeba glorii,
nie trzeba szumnych metafor,

potrzebny jest maszynista,
którym jest On:
towarzysz, wódz, komunista —
Stalin — słowo jak dzwoni!

Piękne i groźne jest morze,
gdy pędzi po falach szkwał,
piękny jest w niebie orzeł
nad szczytami urwistych skał,

piękny jest napór i trwanie,
piękny jest lot i polot:
potrzebny zatrzyma pilot,
orla wyprzedzi samolot,

myśli wyprzedzą czyny,
czyny legną opoką...
Chwała imieniu Stalina!
Pokój świata, pokój...

Howard Fast

Rewolucja Październikowa

MALEŃKA iskra,
jakieś tknęły ją cierpienia i dążeń wspaniałe,
gdy miałem zaledwie trzy lata, leżałem w ramionach matki!
Śpij spokojnie, dziecko, śpij spokojnie,
więcej dzikie wiatry — śpij, a we śnie
zabrzmi głos ludzi śpiewających o jutrze,
gdy czerwone sztandary zaszumią w rannym wietrze!

Teraz, śpią moje dzieci.
Śpijcie dzieci, śpijcie smacznie,
bez troski, bo dla was
nie będzie więzień, biczów ani terroru;
bo oto jest Październik, dzieci,
i ludzie daleko stąd budują w wolności —

Cóż powiem matce z Korei,
która trzyma zabite dziecko w ramionach?
Cóż powiem dziewczynie greckiej,
której ukochany wyruszył, by nie wrócić?
A moim dzieciom —
Cóż powiem im, gdy odejdę?

Jeśli odejdę, powrócę.
Bo oto jest czas świtu, jest czas świtu.
Wasz piękny świat stanie się ogrodem,
będziecie w nim rośli czysti,
będziecie w nim stali dumni,
gdy wyciągniecie dłoń, dotkniecie mych snów.

Oto jest Październik — robotnicy powstał,
rozwinęli sztandary czerwone w czystym wietrze
i brzmienie ich pieśni usłyszano w świecie całym.

Przełożył LECH PIJANOWSKI

W oparciu o naukę Józefa Stalina

POWIEW WIELKIEGO PAŹDZIERNIKA

idzie zwycięsko przez świat

W OKÓŁ pietrogradzkiego Pałacu Zimowego, ostatniej twierdzy władzy burżuazyjnej w Rosji, zaciskał się zbrojny pierścień Czerwonej Gwardii. To przed 35 laty zwyciężała pierwsza w historii świata rewolucja proletariacka. Rewolucja, która zrodziła się z dążenia milionów do pokoju i wolności, która zrodziła się w walce przeciwko wojnie imperialistycznej, przeciwko nędzy, przeciwko ujarzmieniu człowieka.

„W przeszłości — pisał Józef Stalin — rewolucje kończyły się zazwyczaj zastąpieniem u steru rządów jednej grupy wyzyskiwaczy inną grupą wyzyskiwaczy. Wyzyskiwacze zmieniali się, wyzyskiwani pozostawali... Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa różniła się od wszystkich rewolucji w sposób zasadniczy. Oba te grupy wyzyskiwaczy, zdołała wszelki wyzysk, wszelki udział, ustanowiła władzę proletariatu, który poprowadził narody Rosji do budowy nowego, bezklasowego społeczeństwa socjalistycznego.

Nuwa era

OGÓLNY kryzys światowego systemu kapitalistycznego rozpoczął się w okresie pierwszej wojny światowej, zwłaszcza w wyniku odparcia Związku Radzieckiego od systemu kapitalistycznego. Był to pierwszy etap ogólnego kryzysu. W okresie drugiej wojny światowej rozwinął się drugi etap ogólnego kryzysu, zwłaszcza po odparciu od systemu kapitalistycznego krajów demokracji ludowej w Europie i Azji. Pierwszy kryzys w okresie pierwszej wojny światowej i drugi kryzys w okresie drugiej wojny światowej należy rozpatrywać nie jako odrębne, oderwane od siebie samodzielne kryzysy, lecz jako etapy rozwoju ogólnego kryzysu światowego systemu kapitalistycznego — pisał Józef Stalin w swej historycznej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Rewolucja Październikowa wstrząsnęła posadami całego świata kapitalistycznego. Przelamując front światowego imperializmu, wydzielając z jego obozu ogromny kraj, obejmujący 1/6 części globu, Rewolucja Październikowa zrodziła nowy świat — świat socjalizmu, w którym rządzi prawo zaspokajania stale rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej, świat wolny od kryzysów i bezrobocia, świat który postawił sobie za cel budowę najdoskonalszego ustroju — komunizmu.

Wielka Rewolucja Październikowa zapoczątkowała nową erę w historii ludzkości — erę nieuchronnego upadku kapitalizmu, zwycięstwa socjalizmu. Wskazała ona narodom drogę walki i zwycięstwa.

Zwycięski pochód

REWOLUCJA Październikowa stworzyła potężną i jawną bazę światowego ruchu rewolucyjnego, której ruch ten nigdy przedtem nie miał. Porwała ona miliony ludzi na świecie do walki. Wywarła potężny, decydujący wpływ na cały bieg dziejów świata, zapoczątkowała nową epokę ruchu rewolucyjnego, epokę rewolucji proletariackich w krajach imperializmu.

Nie jest w stanie powstrzymać zwycięskiego pochodu idei i hasła Wielkiego Października. Sood władzy kapitalizmu wyrwały się Polska i Czechosłowacja, Węgry i Rumunia, Bułgaria i Albania. W sercu Europy, w Niemciecej Republice Demokratycznej również zwyciężyła idea budownictwa socjalizmu.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa zbudziła do walki uciskane narody krajów kolonialnych i zależnych. Zapoczątkowała ona w tych krajach erę rewolucji narodowo-wyzwoleńczej, dokonywanych pod kierownictwem proletariatu. Panowanie imperialistów w krajach kolonialnych i zależnych zostało raz na zawsze podważone.

Potężny cios zadany został światowemu systemowi imperialistycznemu w wyniku historycznego zwycięstwa ludu chińskiego. „Ogłoszono wystrzał artyleryjski Rewolucji Październikowej — pisał wódz narodu chińskiego, Mao Tse-tung — przyniósł do nas marksizm — leninizm”.

Idea Października przyswajacą bohaterstwu narodowi koreańskiemu walącemu przeciwko agresorom amerykańskim. Idea Października są natchnieniem ludu wietnamskiego, przepędzającego ze swej ojczyzny napastników francuskich, są natchnieniem ludu maledyjskiego i innych ludów Dalekiego Wschodu.

To posłw Rewolucji Październikowej powoduje, że dzień po dniu imperialiści wypierani są ze swych pozycji na Bliskim Wschodzie, że nie czują się już tak pewnie jak ongiś na niezmiernych obszarach Czarnej Łądy.

To przykład wspaniałych sukcesów narodu radzieckiego, budującego ustrój pełnego wyzwolenia człowieka, pełnego jego szczęścia jest bodźcem dla narodów krajów kapitalistycznych w ich walce przeciwko ustrojowi głodu, nędzy, bezrobocia i wojen.

Budowa nowego życia

WIELKA Socjalistyczna Rewolucja Październikowa ukazała klasie robotniczej, ukazała ma-

XIX Zjazd KPZR wytyczył drogę budowy komunizmu w ZSRR

XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego przedzie do historii jako Zjazd Budowniczych Komunizmu. Zjazd ten zwołany został w chwili, gdy w ZSRR zakończono zwycięsko okres budowy społeczeństwa socjalistycznego, to jest takiego społeczeństwa, w którym w pełni stosowana jest zasada „od każdego według zdolności — każdemu według pracy” i kiedy społeczeństwo radzieckie przestaje się zalecać w społeczeństwo komunistyczne, to jest w takie społeczeństwo, w którym obowiązująca będzie zasada „od każdego według potrzeb”. Głównym zadaniem XIX Zjazdu KPZR, zadaniem, które Zjazd całkowicie wypełnił — było wytyczenie drogi stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu.

Jak to podkreślił Prezydent Bierut w przemówieniu wygłoszonym na naradzie aktywów PZPR, wielkie historyczne znaczenie XIX Zjazdu polega na tym, że zadanie stopniowego przejścia do następnego

som uciskany całego świata ich własną siłę i potęgę, a jednocześnie historyczne sukcesy Związku Radzieckiego stały się dla mas pracujących całego świata ośrodkiem przyciągania.

„Socjalizm nie tylko wskazuje masom pracującym świata inną drogę, inną perspektywę — pisał Bolesław Bierut — ale już udowodnił, że taka tylko droga jest zwycięska. Jest to droga pokoju między narodami. Jest to perspektywa nowych stosunków międzynarodowych po uwolnieniu się z jarzma kapitalizmu przez masy ludowe, stosunków przyjaźni, współpracy, pomocy wzajemnej na wzór tych, które łączą już dziś ZSRR z krajami demokracji ludowej. Jest to perspektywa budownictwa nowego życia, którą rozwinięła przed światem Wielka Rewolucja Październikowa, wyrabiając wielki szlak dziejowy po którym kroczą dziś również narody Chin, Polski i innych krajów budujących nowe życie”.

To kraj zwycięskiego Października przewodzi dziś potężnemu obozowi pokoju i postępu, rozciągającemu się od Łaby do Pacyfiku i obejmującemu 800 milionów ludzi. To państwo, któremu przewodzi Józef Stalin, zwycięski wódz nowej epoki prowadzi ludzkość szlakiem jej historycznych zwycięstw.

wyższej fazy rozwoju gospodarczego ZSRR, przejście od socjalizmu do komunizmu, po raz pierwszy ujęte zostało w sposób konkretny w oparciu o istniejące już osiągnięcia produkcyjne i jasny program dalszych zadań.

W przeddzień Zjazdu opublikowana została nowa genialna praca Józefa Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

W pracy tej Stalin sformułował odkryte przez siebie podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu, stwierdzając, iż jego istotnymi cechami i wymogami jest „zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki”.

Józef Stalin w dziele swoim określił jednocześnie podstawowe warunki i drogi przejścia od socjalizmu do komunizmu.

TRZY PODSTAWOWE WARUNKI PRZEJŚCIA DO KOMUNIZMU

AŻEBY przygotować rzeczywiste przejście od socjalizmu do komunizmu — uczy Józef Stalin — należy zrealizować co najmniej trzy następujące podstawowe warunki wstępne:

„Trzeba, po pierwsze, zapewnić... nieprzerwany wzrost całej produkcji społecznej z przeważającą produkcją środków produkcji”.

„Trzeba, po drugie, w drodze stopniowych przejść, realizowanych z korzyścią dla kolchozów, a więc dla całego społeczeństwa, podnieść własność kolchozową do poziomu własności ogólnonarodowej, a cyrkulację towarów zastąpić, również w drodze stopniowych przejść, systemem wymiany produktów, ażeby władza centralna, czy jakis inny ośrodek społeczno-ekonomiczny, mógł ogarnąć całokształt wytworów produkcji społecznej w interesie społeczeństwa”.

„Trzeba, po trzecie, osiągnąć taki poziom kulturalny społeczeństwa, który zapewniłby wszystkim członkom społeczeństwa wszechstronny rozwój ich zdolności fizycznych i umysłowych, ażeby członkowie społeczeństwa mieli możliwość uzyskania takiego wykształcenia, które mogłoby uczynić z nich aktywnych działaczy rozwoju społecznego, ażeby mieli oni możliwość swobodnego wyboru zawodu, a nie byli przykuci na całe życie,

wskutek istniejącego podziału pracy, do jakiegoś jednego zawodu”.

„W tym celu — uczy dalej Józef Stalin — trzeba przede wszystkim skrócić dzień roboty co najmniej do sześciu, a potem nawet do pięciu godzin. Jest to niezbędne po to, by członkowie społeczeństwa uzyskali dość wolnego czasu na zdobycie wszechstronnego wykształcenia. Trzeba dalej w tym celu wprowadzić powszechny obowiązek nauczania politechnicznego, co niezbędne jest po to, by członkowie społeczeństwa mieli możliwość swobodnego wyboru zawodu, a nie byli przykuci na całe życie do jakiegoś jednego zawodu. Trzeba dalej w tym celu radykalnie polepszyć warunki mieszkaniowe i podnieść realne płace robotników i urzędników, co najmniej dwukrotnie, jeśli nie więcej, zarówno w drodze bezpośredniego podnoszenia płac pieniężnych, jak i w szczególności w drodze dalszego systematycznego obniżania cen artykułów masowego spożycia”.

NOWA PIĘCIOLETKA — WIELKIM KROKIEM NAPRZÓD NA DRODZE DO KOMUNIZMU

OPIERAJĄC się na opracowanej przez Józefa Stalina nauce o budownictwie społeczeństwa komunistycznego — XIX Zjazd KPZR opracował dyrektywę w sprawie 5-letniego Planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955. Plan ten oznacza nowy, potężny rozwój gospodarki narodowej ZSRR i zapewnienia dalszy znaczny wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego narodu radzieckiego.

Przewiduje on nowy, niesłychany rozwój wszystkich dziedzin produkcji radzieckiej, zarówno przemysłowej jak i rolniczej. Produkcja przemysłowa ma wzrosnąć w okresie nowej 5-latkii o 70 proc., podwojona zostanie moc elektrowni radzieckich, o 40 — 50 proc., zwiększona zostanie produkcja zbóż, o 80 do 90 proc., produkcja mięsa i sianiny.

Realne zarobki robotników i pracowników umysłowych wzrosną o 35 proc., dochody kolchozników o 40 proc., spożycie produktów mięsnych o 90 proc., dostawy odzieży dla potrzeb ludności o 80 proc., wszelkich tkanin o 70 proc., obuwia o 80 proc., radioodbiorników i odbiorników telewizyjnych — dwukrotnie, lodówek, maszyn do prania, odkurzaczy — kilkakrotnie.

W ciągu bieżącej pięcioletniej średnim nauczaniem 10-letnim objęta będzie cała młodzież większych miast, a w ciągu przyszłego pięcioletnia cała młodzież mniejszych miast i cała młodzież wiejska.

Wszystko to przyczyni się do znacznego zatarcia różnic między pracą fizyczną a umysłową, między miastem a wsią, do coraz większego obfitości produktów i coraz większego dobrobytu narodu radzieckiego. Wykonanie nowego 5-letniego Planu rozwoju w ZSRR będzie więc wielkim krokiem naprzód na drodze rozwoju od socjalizmu do komunizmu.

NATCHNIENIE DLA CAŁYCH LUDZKOŚCI

G.M. MALENKOW w referacie sprawozdawczym KC WKP(b) wygłoszonym na XIX Zjeździe oświadczył:

„Nasza potężna Ojczyzna jest w rozkwicie swych sił i zmierza ku nowym sukcesom. Mamy wszystko co jest konieczne do zbudowania w pełni komunistycznego społeczeństwa. Bogactwa naturalne Kraju Rad są niewyczerpane. Nasze Państwo udowodniło, że zdolne jest do wykorzystywania tych ogromnych bogactw na pożytek mas pracujących. Naród radziecki dowiódł, że umie budować nowe społeczeństwo i pewnie patrzy w przyszłość”.

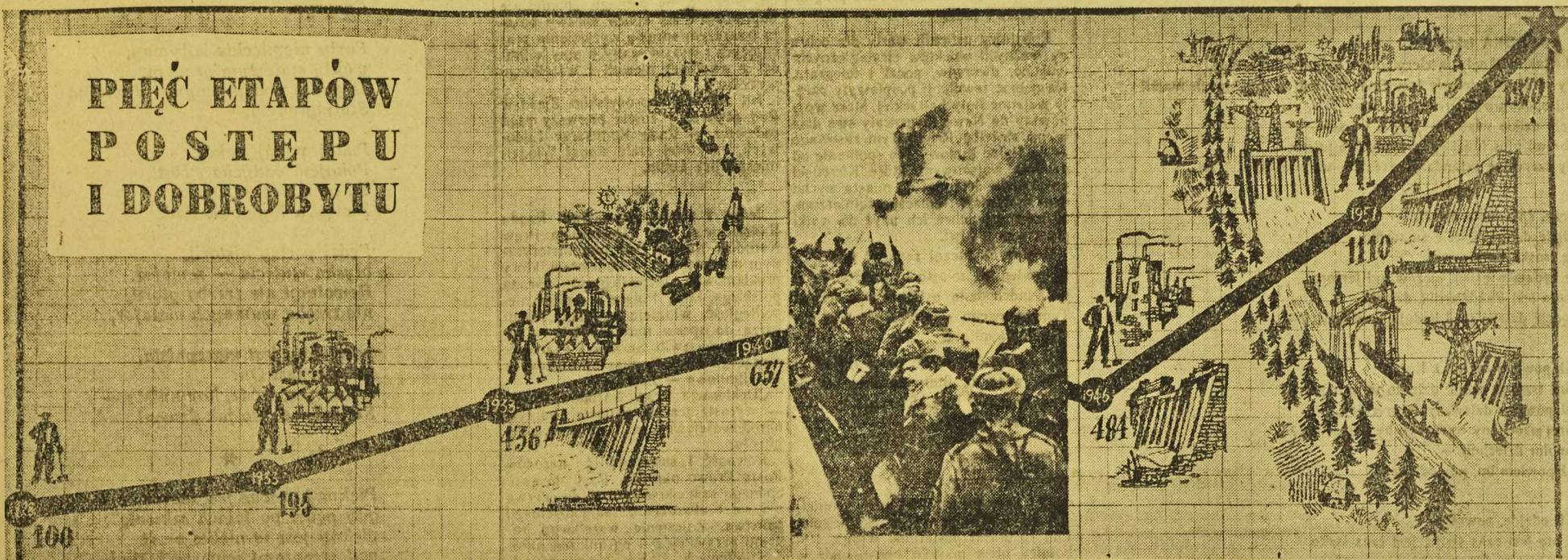
Naród radziecki zwycięsko kroczy naprzód do komunizmu, do ustroju pełnej sprawiedliwości społecznej. Ten zwycięski marsz narodu radzieckiego jest i będzie nie wyczerpanym natchnieniem dla klasy robotniczej i mas pracujących wszystkich krajów w ich walce o pokój, demokrację i socjalizm, w ich walce o szczęśliwe jutro.

Hasła KC KPZR głoszą:

„Niech żyje polityka zagraniczna Związku Radzieckiego — polityka pokoju i bezpieczeństwa, współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków handlowych ze wszystkimi krajami”.

„Niech żyje pokój między narodami! Precz z podżegaczami wojennymi”.

PIĘĆ ETAPÓW POSTĘPU I DOBROBYTU

I PIĘCIOLETKA 1928 — 1932

W 1928 r. w Związku Radzieckim założono pierwszą pięcioletkę. Inwestując 2,3 miliardów rubli w rozbudowę przemysłu, ZSRR złożył fundamenty swej potęgi gospodarczej. Powstały pierwsze olbrzymie zakłady przemysłowe i chemiczne, a jednocześnie realizowano wspaniały program szkolenia kadr nowych techników i specjalistów. W ciągu 5 lat 110 tys. osób ukończyło wyższe szkoły techniczne, a 230 tys. osób — średnie szkoły. Liczba robotników zatrudnionych w przemyśle wzrosła o 3,5 miliona.

II PIĘCIOLETKA 1933 — 1937

Inwestycje drugiego planu pięcioletniego wzrosły z 2,3 do 35,8 miliardów rubli, a produkcja przemysłowa przekroczyła dwukrotnie produkcję pierwszej pięcioletki. Liczba robotników zatrudnionych w przemyśle przekroczyła 1,5 miliona. Rozpoczęto gigantyczną pracę nad elektryfikacją kraju. W tym okresie powstała Dniełpostroj, Kolektywizacja i mechanizacja rolnictwa odnosiła olbrzymie zwycięstwa. Cały kraj pokrywa się siecią kolchozów. Powstają nowe, wielkie zakłady przemysłowe i kopalnie.

III PIĘCIOLETKA 1938 — ...

Związek Radziecki położył fundamenty dla harmonijnego rozwoju całej gospodarki narodowej zarówno w przemyśle ciężkim jak i lekkim oraz w rolnictwie. Produkcja 1940 roku zwiększyła się 7 razy w porównaniu z rokiem 1928. Produkcja energii elektrycznej osiągnęła 50 miliardów kWh. 22 czerwca 1941 roku ohydna, zbrodnicza napaść hitlerowskich faszystów przerwała pracę, wspaniałą pracę narodu radzieckiego. Odezwała radziecka znalazła się w niebezpieczeństwie i cały naród stanął w jej obronie.

WIELKA WOJNA NARODOWA 1941 — 1945

Dzięki swej potędze i bohaterstwu ludzi radzieckich, ZSRR nie tylko powstrzymał atak bestii hitlerowskiej, ale przesuwał z kolei do ofensywy i dobył wroga w jego łęgowskim w Berlinie, wyzwalał wiele okupowanych przez faszystów narodów, między innymi i Polskę. W wyniku wojny na terytorium ZSRR zostało zniszczonych 170 miast i 70 tys. osad, 6 milionów domów leżało w gruzach, 25 milionów osób zostało bez dachu nad głową, 31 tysięcy fabryk i instytucji trzeba było odbudować.

IV PIĘCIOLETKA 1946 — 1950

Głównym zadaniem czwartej pięcioletki była odbudowa zdevastowanych przez wojnę terenów oraz przywrócenie i przekroczenie przedwojennego poziomu produkcji przemysłowej i rolniczej. Ale już w r. 1948 robotnicy radzieccy przekroczyli o 73 proc. poziom produkcji przedwojennej. Ten olbrzymi wzrost produkcji umożliwił pięcioletnią obniżkę cen wielu artykułów, a tym samym podniesienie stopy życiowej mas pracujących ZSRR. Jednocześnie przystąpiono do realizacji wielkich stalnowskich budów komunizmu.

V PIĘCIOLETKA 1951 — 1955

Porównanie planu inwestycji pierwszego i piątego planu pięcioletniego daje obraz wspaniałego rozwoju ZSRR. W obecnym planie inwestuje się 500 miliardów rubli, gdy w 1928 roku przewidziano na inwestycje 2,3 miliardów. Piąty plan pięcioletni jest największym dotychczas planem rozwoju ZSRR. Prze widuje on wzrost produkcji przemysłowej o dalsze 70 proc., a produkcji rolnej o 50 proc. Społeczeństwo radzieckie zdecydowanie i śmiało wkrocza na drogę do komunizmu, którą wytyczył XIX Zjazd WKP(b).

7 LISTOPAD Piątek Adolfa, Florentyny

Wschód słońca — godz. 6.43. Zachód słońca — godz. 15.56.

TELEFONY POGOTOWIE RATUNKOWE — 44-44, 55-55. STRAŻ POŻARNA — 08. DZIAŁ MIEJSKI „SŁOWA POLSKIEGO” — 45-33.

DYZYURY APTEK SPOL Nr 16 — ul. Traugotta 57. SPOL Nr 9 — ul. Kurzy Tarz. 4. SPOL Nr 18 — ul. Obronców Pokoju 41. SPOL Nr 12 — ul. Piastowska 38.

DYZYURY SZPITALI MIEJSKI Nr 2 (wewn. i chirurg) — ul. Purtyńskiego 22. KLINIKA PEDIATRYCZNA ul. Wrocławskiego 13. KLINIKA LARYNGOLOGICZNA — ul. Chałubińskiego 2. KLINIKA OCZNA — ul. Chałubińskiego 2-a, tel. 55-38 (stały dyżur okulistyczny).

Spacerkiem WROCŁAWIU

Uśmiech konduktorki CZĘSTO denerwujemy się na niegrzeczne konduktorki. Zapominamy jednak o tych, które swoją ciężką pracę wykonują sumiennie i z uśmiechem na ustach.

Właśnie taką uśmiechniętą i sumienną konduktorkę spotkałem w „7-ce” Nr 1116 jadącej z Ryńku na Krzyki w środę 5 bm. o godz. 14. Każdego uprzejmie poinformowała, dla każdego miała miły uśmiech.

Nagle zdarzył się przykry wypadek. Sympatyczna konduktorka przecięła kartę jakimś pasażerowi w nieodpowiednim miejscu. (Każdemu się zdarzy omyłka). Spostrzegłszy swój błąd nie tylko gorąco przeprosiła poszkodowanego, ale nawet chciała mu zwrócić 45 gr. za wyrządzoną stratę.

Oby takie były wszystkie konduktorki. Nie mielibyśmy wtedy powodów do narzekania na obsługę MPK. TNSam.

Gdzie lokal?

WROCŁAWSKI Oddział Polskiego Związku Filatelistów jest jak rzadki, powszechnie poszukiwany znaczek pocztowy.

Wszyscy wiedzą, że istnieje, lecz bardzo trudno go znaleźć. Na terenie naszego miasta jest kilkaset niezrzeszonych zbieraczy marek pocztowych i koniecznym pragną wiedzieć w jakiej dzielnicy i przy której ulicy znajduje się lokal ich związku.

Na ewentualną odpowiedź listowną załączają oni kilkaset znaczków pocztowych... (Wer)

W ciągu 24 godzin punkt fotoreporterski może wykonać portret przodownika pracy

PRZY ul. Nowotki 12 otwarty został punkt fotoreporterski, który jest placówką usługową pierwszą tego rodzaju w Polsce.

Nowa placówka wykonuje na zlecenie odpowiednich instytucji wszelkie prace z zakresu fotografii artystycznej jak: zdjęcia architektoniczne, eksponatów, wystaw, przodowników pracy, racjonalizatorów, obrazy z życia zakładów pracy, szkół, organizacji społecznych, reportaże fotograficzne z uroczystości, akademii, imprez sportowych, specjalne albumy pamiątkowe itp.

Komórka fotoreporterska wysyła swych pracowników celem robienia zdjęć okolicznościowych na teren miasta i województwa. Na podkreślenie zasługuje szybki koszt z jaką komórka wykonuje zlecenia prac. Termin doręczenia gotowych prac zleceniodawcom nie przekracza 24 godzin. (wer)

Dodatkową produkcją wartości 300 tys. zł uczci rocznicę Wielkiej Rewolucji

załoga wrocławskiej Fabryki Wodomierzy

Brygada ob. Pietruszki z Fabryki Urządzeń Mechanicznych wykona plan miesięczny na 3 dni przed terminem

Ze wszystkich wydziałów Wrocławskiej Fabryki Wodomierzy bez przerwy wpływają do rady zakładowej meldunki o podejmowaniu przez załogę zobowiązań produkcyjnych dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

BRYGADA cynkownic i cynowanin zobowiązała się w miesiącu listopadzie podnieść wydajność pracy o 30 proc., a w miesiącu grudniem zwiększyć produkcję o 45 proc. Podobne zobowiązania zwiększenia wydajności oraz zmniejszenia ilości braków podjęły wszystkie wydziały.

Oprócz zobowiązań zespołowych, robotnicy Fabryki Wodomierzy podjęli również szereg zobowiązań indywidualnych.

Na specjalne wyróżnienie zasługuje przodownia pracy z wydziału mechanicznego ZMP-ówka Krystyna Domańska, która dla uczczenia Wielkiego Października postanowiła wykonać 200 proc. normy. Za dobrą pracę otrzymała ona w ub. miesiącu 150 zł premii.

Ob. Emilia Miśiek przodownia pracy społecznej i aktywistka Ligi Kobiet zobowiązała się podnieść wydajność pracy ze 165 proc. na 180 proc.

Ponad 12 tysięcy złotych oszczędności przyniesie realizacja zobowiązań przodownika pracy Wojciecha Sroczyńskiego. Należy dodać, że ob. Sroczyński już w styczniu br. wykonał swoje zadania przypadające na niego w Planie 6-letnim.

Ob. Adam Kopycki na wydziale TN przez podniesienie wydajności pracy o 5 proc. wykona do końca roku dodatkową produkcję o wartości 25 tysięcy złotych.

Ob. Kopycki również wykonał już swoje zadania Planu 6-letniego.

Ogólna wartość produkcji, którą dodatkowo zobowiązała się wykonać załoga Fabryki Wodomierzy dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej wyniesie w przybliżeniu około 300 tysięcy złotych.

Brygady wydziału mechanicznego Wrocławskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji zobowiązały się podnieść wydajność pracy o 10 proc. Wartość tych zobowiązań wyniesie ponad 35 tysięcy złotych. Tokarz Jan Kaczmarczyk będzie wykonywał 320 proc. normy zamiast dotychczasowych 300 proc. Tokarz Cembryński podniesie wydajność pracy z 315 proc. na 330 proc.

Robotnicy działu remontowego Feliks Zygmunt, Józef Szumigraj, Szokalski, Gajewicz i Adamienia zobowiązali się w okresie od 6 do 10 listopada dopilnować frezarek i rewolwerów by nie było postoju.

Monter Lebski wykona remont średni skrzyni biegów wiertarki promieniowej. Stanisław Poliga zobowiązał się przejechać dokładnie skrzynie biegów w wszystkich obrabiarkach.

Brygady wydziału montażowego postanowiły wykonać plan produkcyjny za miesiąc listopad 2 dni przed terminem.

Brygada Kordysa i Lewandowskiego będzie do końca listopada wyrobić po 170 proc. normy.

Szereg kursów dla kobiet organizuje PSS

INSTRUKTORIAT pracy wśród kobiet przy PSS organizuje dla swych członkiń w pierwszej połowie bieżącego miesiąca szereg kursów.

Obecnie przyjmowane są zapisy na kurs kroju i szycia, który otwarty będzie 10 bm. o godz. 17 w lokalu przy ul. Wita Stwosza 4. 12 bm. uruchomiony będzie w tym samym lokalu kurs trykotarski (roboty ręczne na drutach). Ponadto zapisywać się można na kursy: pantoflarski i zabawkar-ski.

Członkinie spółdzielni pracujące w Ossolineum będą mogły korzystać z kursu kroju i szycia, jaki organizuje dla nich PSS w świetlicy Ossolineum przy pl. Solnym, zaś pracowniczki Gazowni Miejskiej z kursu trykotarskiego odbywającego się w świetlicy Gazowni przy ul. Trzebnickiej.

Zapisy przyjmuje punkt usługowy instruktoriatu PSS przy ul. Wita Stwosza 4.

Wrocławski Oddział Polskiego Związku Filatelistów jest jak rzadki, powszechnie poszukiwany znaczek pocztowy. Wszyscy wiedzą, że istnieje, lecz bardzo trudno go znaleźć. Na terenie naszego miasta jest kilkaset niezrzeszonych zbieraczy marek pocztowych i koniecznym pragną wiedzieć w jakiej dzielnicy i przy której ulicy znajduje się lokal ich związku. Na ewentualną odpowiedź listowną załączają oni kilkaset znaczków pocztowych... (Wer)

Na 5 dni przed przedstawieniem bilety do teatrów i Opery będzie można zamawiać w „Orbisie”

WROCŁAWSKA placówka „Orbisu” wprowadza ciekawą innowację, która z pewnością znajdzie żywy aplauz wśród wszystkich obywateli.

DOTYCHCZASOWY system sprzedaży biletów na przedstawienia teatralne i operowe nie pozwalał na pełne zaspokojenie kulturalno-rozrywkowych potrzeb wrocławian. Duża frekwencja widzów w naszych teatrach i Operze utrudniała wielu osobom nabywanie biletów.

Warszawskim wzorem, już 20 listopada punkt usługowy „Orbisu” w Ryńku przejmując sprzedaż biletów na wszystkie przedstawienia do Opery, Teatru Kameralnego i Teatru Polskiego.

W związku z tym, zawarte zostały pomiędzy „Orbisem” a teatrami umowy, na mocy których placówki te rezerwować będą w sumie dla klientów „Orbisu” 273 najlepsze miejsca. Bilety do teatru i opery nabywać będzie można nawet na 5 dni przed terminem. Kasa sprzedaży czynna będzie codziennie w godzinach od 11 do 18.

Równocześnie z przedstawianiem do Opery i teatrów wrocławskich odbywać się będzie przedprzedaż biletów na wszystkie imprezy organizowane we Wrocławiu przez „Artos”. Bilety na imprezy „Artosu” sprzedawać będą 3 punkty usługowe „Orbisu”: Rynek 38, ul. J. Stalina, ul. Świerczewskiego. (Wer)

Wielką naradę z konsumentami przygotowuje PDT

W konkursie na najprzejmlejsze stoisko w Powszechnym Domu Towarowym brało udział blisko 8000 klientów. W niedzielę 9 bm. o godz. 10-ej odbędzie się w gmachu PDT publiczne losowanie wśród uczestników konkursu tych wszystkich nagród, które możemy oglądać w oknie wystawowym PDT.

Losowanie poprzedzone zostanie naradą wytwórczą z konsumentami. Kierownictwo placówki przedyskutuje wspólnie ze swymi klientami wszystkie problemy, dzięki którym będzie można jeszcze bardziej usprawnić obsługę.

Dyrekcja PDT prosi również o wzięcie udziału w naradzie przedstawicieli tych wszystkich zakładów pracy, które były obsługiwane przez ruchome stoiska Domu.

NOTATNIK WROCŁAWSKI

Akademii z okazji 35 rocznicy Rewolucji Październikowej organizuje Sekcja Obywateli Radzieckich przy TPPR w niedzielę, 9 bm. o godz. 15 w lokalu TPPR przy ul. Kościuszki.

Wieczorek artystyczny organizuje Komitet Rodzicielski oraz kierownictwo Przedszkola Nr 12 w niedzielę, 9 bm. o godz. 16 w lokalu świetlicy Zjednoczenia Przem. Węgla Brunatnego przy ul. Sudeckiej 92.

Komedie Carlo Goldoniego pt. „Sprytna wdówka” wystawi Studencki Zespół Dramatyczny Politechniki Wrocławskiej. Jutro o godzinie 14.30 przedstawienie zamknięte.

„Znaczenie przyjaźni polsko-radzieckiej” — to tytuł odczytu, który jutro o godz. 15.30 na zebraniu Kola Wzwyższych Uczelni Stronnictwa Demokratycznego wygłosi dr Bartmański w Bibliotece Uniwersyteckiej.

Zakłady pracy oraz instytucje, biorące udział w konkursie WDK i Rejonowej Zbiornicy Złomu we Wrocławiu, winny niezwłocznie nadesłać wykazy z nazwiskami pięciu pracowników, którzy zebrali największą ilość złomu metali kolorowych. Adres Zbiornicy: ul. Podwale 74. Dziś ostatni dzień trwania konkursu.

Wrocławski Zarząd Przemysłowy Jajczarsko-Drobiażarski dysponuje dużą ilością drobiu tak mrozonego jak i świeżo kiego, w różnych asortymentach, (gęsi, kaczki, indyki, kurczęta itp.)

W drób można się zaopatrzyć w stoiskach MHD, PDT oraz w placówkach PSS.

Ponadto ukazały się w sprzedaży jajka wapienne, tańsze od świeżych. Dla odróżnienia są one stemplowane czerwonym tuszem.

Zakłady przemysłowe względnie cukiernie i piekarnie sektora uspołecznionego, mogą w magazynach Zarządu zaopatrywać się w mrożoną masę jajową. (Dan)

Śladem naszych notatek

Wszystkie nieczynne studzienki uliczne zostały już przykryte — zapewnił w nadesłanym wyjaśnieniu Referat Skarg i Zażaleń Prez. MRN. 5945 m.

Budynek przy ul. Czajkowskiego Nr 7 będzie wyremontowany w I kwartale 1953 roku. 5945 m.

W wypadku powtórzenia się zdarzenia, o którym była mowa w „Spacerku” pt. „Ladny ptaszek”, Wydział Komunikacyjny Prez. MRN cofnie koncesję właścicielowi taksówki nr 187. 5805 m.

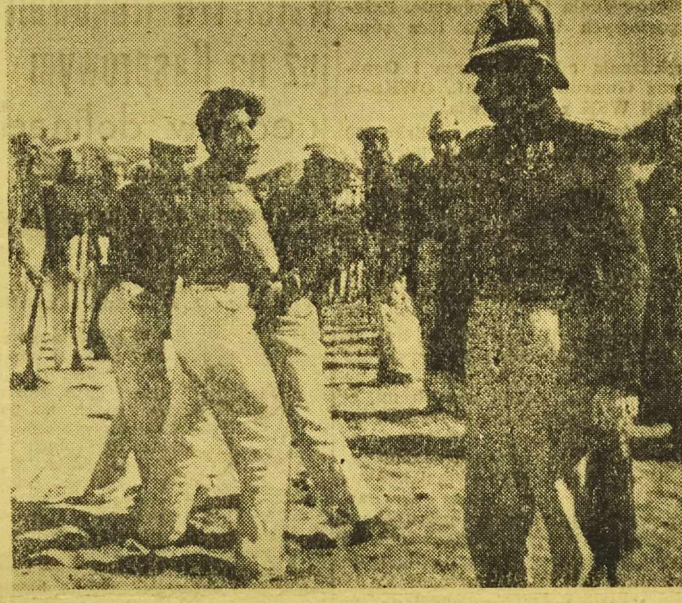
Kierownikowi restauracji „Bachus” Wrocławskie Zakłady Gastronomiczne wydały polecenie natychmiastowego zlikwidowania w tym zakładzie sprzedaży napojów alkoholowych. 5829 m. (BB)

FILM RADZIECKI uczy bawi wychowuje Tegoroczny FESTIWAL w kinach wrocławskich zbiegnie się Z NOWYM KONKURSEM „Słowa Polskiego”

SZAFKI CHŁODNICZE, zdekompilowane oraz części składowe zdefektowane: WENTYLE WTRYKOWE, TERMOSTATY, SKRAPLACZE, PAROWNIKI itp. zakupie PUNKT SKUPU I RENOWACJI SPÓŁDZIELNI PRACY TECHNIKA CHŁODNICZA WE WROCŁAWIU ul. Purtyńskiego 43 (dawnie Witosza) codziennie od godz. 7.30 — 15.30. Przyjmuje się również zlecenia na remonty i konserwacje urządzeń chłodniczych. 1629k

Ogłoszenia drobne HANDLOWE Zguby KUCHNIA przenośna, ZGUBIONO kartę meldunkową nr 34639 na nazwisko Kubiak Teresa. 13762g ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko Suwała Danuta. 13749g ZGUBIONO karty meldunkowe na nazwisko Piatkowska Józefa, Piatkowski Marian. 13740g ZGUBIONO książkę zw. zaw. nr 132278 i zaświadczenie wojskowe na nazwisko Kura Władysław. 13731g ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko Wojciechowska Maria. 13734g ZGUBIONO indeks nr 1496 wydany przez Dziekanat Wydz. Lekarskiego Akademii Medycznej we Wrocławiu na nazwisko Leber Zdzisław. 13733g ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko Fronczak Maria. 13731g

SKRADZIONO dowód kolejowy wydany przez DOKP Wrocław na nazwisko Czerwona Agnieszka. 13737g DO LEKARZA potrzebna samodzielna gospodyni. Wrocław, Łukasiewicza 8 m. 4 godz. 16-18. 13747g POMOC domowa potrzebna od zaraz — Wrocław, Cybulskiego 13. 13758g POTRZEBNA pomoc domowa do dwójga pracujących. Wrocław, ul. Smoluchowskiego 24 m. 3. 13743g POMOC domowa potrzebna, warunki dobre. Wrocław, ul. Roosevelta 18/1. 13761g POMOC domowa potrzebna od zaraz. Wrocław, Stalina 73 sklep. 13732g Lokale POSZUKUJE umeblowanego pokoju sublokatorskiego (niekrepitacyjnego). Złotonia „Słowa” pod „Wyplacalną”. 13753g POSZUKUJE pokoju sublokatorskiego. Oferkażem oraz pielęgnatkom i Kliniki Ginekologicznej — Polonizacji. 13753g ZAMIENIENIE pokój z kuchnią, Wrocław, Purtyńskiego 44/4. 13753g

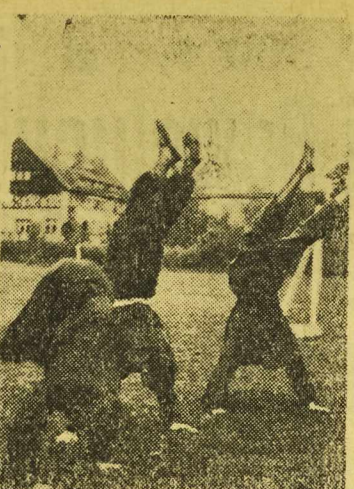

Żuł dzisiaj rozpoczyna się festiwal filmów radzieckich. Zamieszczając zdjęcie z filmu festiwalowego, po raz ostatni zaopatrujemy go podpisem. Jest to scena z filmu pt. „Taras Szcweczenko”.

Następne zdjęcie ukazuje się już bez podpisu, a odczytanie z jakiego jest filmu, będzie warunkiem uczestnictwa w naszym konkursie filmowym.

ZAJĘCIA studentów WSWF. Na zdjęciu (na lewo) stoją na poręczach w wykonaniu instruktora WSWF mgr. Wybieralskiego. (W środku) ćwiczenia na równowagę studentki II roku Ewy Słowik. (Na prawo) ćwiczenia na wolnym powietrzu. Fot. Drankowski

300 pływaków na starcie mistrzostw Dolnego Śląska

Ciekawy pojedynek Tołkaczewskiego z Lewickim

ZADNE odbyły dotychczas mistrzostwa pływackie Dolnego Śląska nie wzbudziły tak dużego zainteresowania jak tegoroczne. Zgłoszenia napływają nie tylko z kół sportowych Wrocławia lecz również z terenów województwa.

Kolarze-turyści upieką ziemniaki na tradycyjnym ognisku

KOMISJA Turystyki Kolarskiej przy Zarządzie Okręgu PTTK we Wrocławiu organizuje w dniu 9 bm wielki raid gwiazdowy do Sobótki. Punktem zbornym raidu będzie Rynek w Sobótce, gdzie o godzinie 12-iej zbiorą się kolarze-turyści ze wszystkich miast dolnośląskich.

W godzinach późniejszych odbędzie się tradycyjne ognisko. Program imprezy przewiduje pieczenie ziemniaków, podsumowanie osiągnięć sezonu kolarskiego, oraz rozdanie dyplomów i nagród dla uczestników raidu.

PTTK organizuje w tym dniu specjalną wycieczkę do Sobótki.

W kolarskim raidzie mogą wziąć udział wszyscy posiadacze rowerów turystycznych na Dolnym Śląsku. Dla uczestników z Wrocławia start nastąpi z Rynku obok Ratusza o godz. 10-iej. Niezależnie od raidu w godzinę później z końcowego przystanku 7-ki na Krzykach nastąpi ostry start do wyścigu kolarskiego na trasie 33 km. Wrocław - Sobótka o nagrodę PTTK.

Zgłoszenia drużynowe i indywidualne do gwiazdowego raidu kolarskiego i do wyścigu przylatuje Nadzór Zarząd Okręgu PTTK Wrocław ul. Nowy Targ 6, tel. 69-82 do dnia 7 bm. do godz. 15-tej. Indywidualni turyści-kolarze mogą zgłosić swe uczestnictwo o godz. 9.30 również na starcie w Rynku.

Ogółem przewiduje się blisko 300 pływaków. Ze względu na liczny udział zawodnicy startować będą seriami na czas. W związku z tym o zwycięstwie nie zdecydować zajęcia pierwszego miejsca w jednej z serii, lecz uzyskany wynik. Zawody te byłyby o wiele ciekawsze dla publiczności, gdyby wzięli w nich udział jedynie pływacy klasy mistrzowskiej I i II. Dla pozostałych należało zrobić mistrzostwa osobno.

Obecnie w każdej niemal konkurencji startować będzie przynajmniej po kilkunastu uczestników, reprezentujących różny poziom, co niewątpliwie wpłynie ujemnie na atrakcyjność imprezy.

Konkurencje przewidziane w programie mistrzostw rozegrane zostaną w ciągu trzech dni tj. w sobotę, niedzielę i poniedziałek. W sobotę przeprowadzone zostaną następujące konkurencje: równo dla kobiet jak i mężczyzn. 400 m. st. dow., 200 m. klas. B. 100 m. klas. A, sztafeta 5 razy 50 m. dow. (mężczyzn) i skoki do wody.

W pierwszym dniu będziemy świadkami ciekawego pojedynku na 400 m. dow. mężczyzn pomiędzy olimpijczykami Tołkaczewskim i Lewickim. Obaj znajdują się w nieidealnej formie, dlatego też należy się spodziewać dobrych wyników.

Będzie może, że Tołkaczewski zjedzie w końcu poniżej 5 minut. Obok nich popłyną w tej konkurencji Buczkowski, Bieszczyński, Łopatko i inni.

W stylu klasycznym Petrusiewicz i Polomski są bezkonkurencyjni na naszym terenie.

Rywalizacja Ognia z Pafawagiem w sztafecie 5 razy 50 m.

dowolnym może przynieść w rezultacie rekord Polski. Przyznamyśmy, że początek zawodów o godz. 17-iej w sobotę na basenie krytym przy ul. Teatralnej.

Narciarze trenowali już na Kasprowym kiedy w dolinach lał deszcz

JESIENNE śniegi w Zakopanem zupełnie zdezorientowały miejscowych wórzbitów. Od września trwają opady śnieżne i to takie, że nie tylko w górach, ale pewnego dnia październikowego można było jeździć na nartach w Zakopanem.

W sobotę znów zaczął padać w górach śnieg. Jest to już trzeci opad śnieżny w Tatrach. Na dole lał wprawdzie deszcz ale w górach powstała gruba warstwa śniegu i było chwycić przymrozek, nasza kadra narciarzy znów wyruszy w górę. Zawodnicy trenowali już na Kasprowym, gdzie od czasu do czasu „podrzucą” ich służbowy wagonik kolejki, która jednak dla ruchu pasażerskiego jest jeszcze nieczynna. Jednak stajmy terenem treningowy kadry jest Kondratowa. Nawet niedawni rekonwalescenci Grocholska i Ciaptak przyspili już deski. Nie wszyscy może wiedzą, że para ta doznała złamania nogi w ostatnim dniu treningu na wiosnę.

Naturalnie trenują właściciele tylko zjazdowcy i trochę biegacze. Skoczki wprawdzie próbują też zjazdów, ale z treningiem skokowym muszą trochę poczekać na większe opady. Stanisław Maruszak przebywa obecnie w Krynicy na kuracji.

Zakopane w tym roku będzie terenem wielu imprez, gdyż tu odbędzie się prawie wszystkie mistrzostwa zresztą, ale dwie główne krajowe imprezy, tj. mistrzostwa seniorów i juniörów rozegrane zostaną w Szczyrku i w Iwoniczu.

Jaka będzie zima w tym roku? — Wszystko wskazuje na to, że będzie bardzo śnieżna, przecież już teraz pada — mówią optymiści.

— Wszystko wskazuje na to, że jak przyjdzie właściwa pora, to śnieg nie będzie padał... wypadła się w jesieni, a na zimę przestanie — mówią pesymisci. I bądź tu mądry. (5)

Słowo sportowe

Najcelniej strzelają Sierżega i Fige Hokeiści Gwardii rozpoczęli trening

W DOMKU KLUBOWYM Gwardii na Stadionie Olimpijskim, gdzie miał się odbyć trening hokeistów nie zastaliśmy nikogo. Niedługo jednak do sali wbiega grupa zawodników, wracających z biegów na przejaź.

Moment wytchnienia... i już za chwilę gimnastykują się, przerabiają pewne elementy pracy nóg, następnie pod okiem instruktora Fige trenują strzały, mierząc do zaimprovizowanej bramki. Wśród trenujących widzimy wszystkich „starych” graczy. Jak się dowiadujemy w bieżącym sezonie zabraknie tylko Cybulskiego. Przy był natomiast Wrzeszcz i kilku innych znanych hokeistów.

Na lodowisku moskiewskim będzie można grać w hokeja nawet podczas upału

W ZSRR rozpatrzone zostały w obecności inżynierów konstruktorów oraz wybitnych fachowców i mistrzów sportu projekty budowy sztucznego lodowiska na wolnym powietrzu w Parku Sokolnickim w Moskwie.

Lodowisko to umożliwi uprawianie jazdy na łyżwach i rozgrywanie meczów hokejowych w porze letniej, kiedy niejednokrotnie temperatura osiąga plus 30 stopni w cieniu.

Użytkowanie sztucznego lodowiska na wolnym powietrzu w porze letniej i to przy tak wysokich temperaturach, będzie możliwe dzięki zastosowaniu specjalnej konstrukcji urządzeń chłodniczych w opracowaniu radzieckich inżynierów. Przy projektowaniu lodowiska w Parku Sokolnickim konstruktorzy radzieccy wykorzystali doświadczenia z eksploatacji istniejącego już w Moskwie doświadczalnego lodowiska, które zbudowane zostało w 1951 r. w parku przeznaczonym dla dzieci, a miało w Dzierżyńskim Rejonie stoicy ZSRR.

Lodowisko w parku dzielnicowym chociaż mniejsze, bo o wymiarach 10 x 12 m ale zabudowane również na wolnym powietrzu według opinii doświadczonych mistrzów sportu radzieckiego nawet w upalne dni letnie zachowywało doskonałą jakość lodu.

Lodowisko w Parku Sokolnickim zaprojektowane jest w wymiarach 30 x 60 m co umożliwi jednorazowe wykorzystanie jego dla 200 osób, licząc po 9 kw. na osobę. Przy zachodniej stronie stadionu, między trybuną a lodowiskiem głównym zaplanowany jest tor o długości 28 m i szerokości 1,65 m, przeznaczony dla wstępnego treningu („rozgrzewki”) przed wejściem na lodowisko główne.

Trybuna okalająca lodowisko obliczona są na 6000 widzów, pod trybunami są szatnie, bufet i inne pomieszczenia.

Projektowana budowa sztucznego lodowiska w Parku Sokolnickim w Moskwie, które umożliwi łyżwiarzom i hokeistom radzieckim odbywanie treningów w porze letniej — jest jeszcze jednym dowodem głębokiej troski partii i rządu ZSRR o najpełniejszy rozwój kultury fizycznej w Kraju Rad.

PLANY NA PRZYSZŁOŚĆ

KIEROWNIK sekcji ob. Podwiński chętnie odpowiada nam na pytania.

— Ubiegły sezon spędziliśmy dość pracowicie. Rozegraliśmy 16 spotkań, z czego z ośmiu wyszliśmy zwycięsko, a w jednym uzyskaliśmy remis. W tym roku mamy również szerokie plany. Nasze tegoroczne występy na lodzie rozpoczęliśmy od wyjazdu na Torkat. Fundusze jakie otrzymujemy ni ten cel z Rady Głównej, to nagroda za osiągnięcia sekcji na spartakiadzie zresztą.

Do Kąkolew wyjeździemy dwa razy: pod koniec listopada na 6 dni i na początku grudnia na 4 dni. Obecnie ćwiczymy pilnie, gdyż do ostrego treningu na lodzie chcemy stanąć dobrze przygotowani kondycyjnie.

LICZNE SPOTKANIA WE WROCŁAWIU

SEZON hokeistów Gwardii zapowiada się bogato. Planowane są liczne spotkania z czołowymi drużynami kraju.

Mecze te odbywać się będą na lodowisku Gwardii, lub OWKS-u. Gwardziści nastawiają się na ścisłą współpracę z hokeistami wojskowymi i nie wątpimy, że przyniesie ona korzyść zarówno jednej jak i drugiej stronie.

Przypatrujemy się jeszcze chwilę treningowi. Co chwila uderzony kijem krząkał lecł ze świstem w kierunku bramki. Najcelniej strzelają: znany piłkarz Sierżega oraz tenisista Fige. Ciekawość do najlepszych strzelców zespołu. W zeszłym sezonie pierwszy z nich zdobył 21 bramek, drugi 18. Na treningu dostrzymujemy im kroku Tęcza, którego kra-

żek również często pada w środek celu. Na sali jest kilku młodych zawodników. To przedstawiciele młodzieży, której dużo zgłosiło się do sekcji. Najlepsi z juniorów to Szpengel i Noga — będzie z nich pociecha — mówi kierownik sekcji.

Hokeiści niedługo przeniosą się na salę SP przy ul. Nowotki, gdzie będą mieli lepsze warunki, później zaś czeka ich Torkat. (152)

Notatnika reportera

DZIAŚ rozpoczynają się trzydniowe spotkania w pilce ręcznej (szczyptorniak) o „Puchar Miast” z udziałem reprezentacji Warszawy, Łodzi i Wrocławia.

Pierwszy mecz Warszawa — Łódź rozegrany zostanie dziś o godz. 15 na stadionie Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego przy ul. Witeltona.

SEKCJA kolarska Stali - Pafawag zawiadomiła, że jutro o godz. 18 w domu klubowym odbędzie się zebranie członków sekcji.

PREZYDIUM sekcji L-A MKKF zawiadomiła, że dziś o godz. 17 w lokalu MKKF Pl. Solny 16 pok. 107 odbędzie się zebranie plenarne sekcji.

DZISIAJ o godz. 18.30 w lokalu WKFF odbędzie się zebranie kolegium sędziowskiego koszykówki.

SEKCJA bokserska Ognia MPK Wrocław organizuje począwszy od dnia 15 bm. kurs nauki boks pod okiem trenera Holowacza. Zapisy kandydatów na kurs odbywają się w czasie treningów sekcji, w sali gimnastycznej szkoły podstawowej nr 13 przy ul. Paulińskiej 14 (w poniedziałki i piątki od godz. 19 i w środy od godz. 17).

WNIEDZIELĘ odbędzie się kolejna runda półfinałowa szachowych mistrzostw Dolnego Śląska. AZS II spotka się ze Stalą Pafawag, Kolejarz I Wr. — z AZS III. Obok istniejących 5 została stworzona 6 grupa półfinałowa. Stal Wodomerze rozegra w Boguszowie mecz z tamtejszym ZKS, Ognio Trzebnica w Górze Śląskiej spotka się ze Spójnią.

Janusz Meissner

(24)

WRAKI

— Aha, jeszcze jaki — potwierdził śmiejąc się. — Otóż, on ma jednak pomysły. To, co mi zaproponował... jest najsmielszym, największym interesem, jaki kiedykolwiek miałem na widoku. Bardzo dowcipnie to wykombinował.

— Teresa milczała uparcie, ale to go nie powstrzymało od dalszych zwierzeń.

— To ma swój urok — mówił. — Człowiek w stosunkach z takimi rekinami ponosi podwójne ryzyko: najpierw wraz z nimi, z ich pomocą, później przeciw nim. Ale to się oplaca.

Skręcili ku plaży i szli w stronę Kamiennej Góry wąską ścieżką wśród drzew i zarośli. Antoni zatrzymał się.

— Wiesz, przyszło mi do głowy... Moglibyśmy teraz zamieszkać razem. Dokupimy trochę mebli. Muszę mieć jakieś mieszkanie z telefonem. Właściwie nawet z czymś w rodzaju biura i...

Urwał nagle. Teresa stała obok niego z opuszczoną głową. Płakała! Wiedziała, że plaża i że na próżno usiłuje powstrzymać się od tego. Ogarnęła go irytacja.

— Co ci jest? — spytał cierpko.

Nie odpowiedziała. Tylko jej głowa opadła niżej, jakby pod ciosem tych słów wypowiedzianych w taki sposób.

Wtedy zrobiło mu się jej żal. Ujął ją za ramiona i obrócił ku sobie.

— No, spojrzij mi w oczy — powiedział łagodnie. — Co ja ci za krzywdę zrobiłem, powiedz?

Wolno uniosła głowę. Antoni zobaczył jej pobladłą twarz i te oczy — oczy, których nigdy już później nie mógł zapomnieć — pełne łez.

— Nie możesz mi darować, że nie chcesz gmerać w tych ruinach razem z Grubym, z Czeluśniakiem, z Bronkiem Cybulskim, z nimi wszystkimi. Po cóż bym to miał robić? Co z tego będzie? Kiedy? Jak się zacznie naprawdę ruch, odbudowa, jak dostaniemy narzędzia, maszyny, statki — to co innego. Ale teraz? Przecież to zawracanie głowy! Zamiast przetrzucać cegły i łątać rozlażące się rudery, robię pieniądze. Bo to ma sens, a tamto — nie. I tego mi nie możesz darować? No powiedz!

Objęła go ramionami za szyję, wspinając się na palcach.

— Oh, Antoni!

Przygarnął ją ku sobie i trzymał w objęciu.

— Ty nie wiesz — mówiła, patrzeć mu w oczy. — Ty nie wiesz, jak mi źle, jak ciężko. Ja bym dla ciebie... Ja bym ci darowała wszystko! Największą krzywdę, jaką byś mi mógł zrobić. Wszystko! Wszystko... Tylko tak mi smutno, że nie chcesz, nie możesz zrozumieć... Że się ode mnie wciąż oddalasz, że odchodzisz tam, do innych ludzi, na tamtą, na drugą stronę. Że zostawiasz i mnie, i swoją pracę, i swoje dobre imię dla tamtych innych spraw, dla tego innego ryzyka, jak je nazywasz, dla rekinów, które cię tak pociągają. Okropnie mi smutno Antoni! Tak bardzo cię kocham...

Nie mógł tego znieść dłużej. Kochał ją przecież także. Obiecał, że z nią zostanie na zawsze.

ROZDZIAŁ XIII

Nie dotrzymał tej obietnicy. Tłumaczył się sam przed sobą, że musi przecież polikwidować rozpoczęte interesy, wycofać pieniądze. Przenosił na to dzień, potem miesiąc, potem dwa...

(dalszy ciąg nastąpi)